

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 317

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

63e jaargang

1 oktober 2020

Inhoud

II Niet-wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1361 van de Commissie van 30 september 2020 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 wat betreft bepaalde voor opplant bestemde planten van *Malus domestica* uit Servië, en bepaalde voor opplant bestemde planten van *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi uit Nieuw-Zeeland** 1
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1362 van de Commissie van 30 september 2020 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1213 wat betreft de fyto-sanitaire maatregelen voor het binnenbrengen in de Unie van bepaalde voor opplant bestemde planten van *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi uit Nieuw-Zeeland** 5
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1363 van de Commissie van 30 september 2020 tot verlening van een vergunning voor het preparaat van *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor alle varkenssoorten (vergunninghouder Chr. Hansen A/S) ⁽¹⁾** 10

AANBEVELINGEN

- ★ **Aanbeveling (EU) 2020/1364 van de Commissie van 23 september 2020 betreffende legale trajecten voor bescherming in de EU: bevordering van hervestiging, toelating op humanitaire gronden en andere aanvullende trajecten** 13
- ★ **Aanbeveling (EU) 2020/1365 van de Commissie van 23 september 2020 betreffende samenwerking tussen lidstaten met betrekking tot operaties die worden uitgevoerd door vaartuigen die eigendom zijn van of geëxploiteerd worden door particuliere entiteiten met het oog op opsporings- en reddingsactiviteiten** 23
- ★ **Aanbeveling (EU) 2020/1366 van de Commissie van 23 september 2020 over een EU-mechanisme voor paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie (Blauwdruk paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie)** 26

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Rectificaties

- ★ **Rectificatie van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026 van de Raad van 21 november 2019 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 wat betreft door elektronische interfaces gefaciliteerde leveringen van goederen of diensten en de bijzondere regelingen voor belastingplichtigen die diensten voor niet-belastingplichtigen, afstandsverkopen van goederen en bepaalde binnenlandse goederenleveringen verrichten (PB L 313 van 4.12.2019)** 39
- ★ **Rectificatie van Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG (PB L 94 van 28.3.2014)** 40
- ★ **Rectificatie van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013)** 41
- ★ **Rectificatie van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2018 van de Commissie van 11 maart 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van koelapparaten met een directe-verkoopfunctie (PB L 315 van 5.12.2019).....** 42

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/1361 VAN DE COMMISSIE

van 30 september 2020

tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 wat betreft bepaalde voor opplant bestemde planten van *Malus domestica* uit Servië, en bepaalde voor opplant bestemde planten van *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi uit Nieuw-Zeeland

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen plaagorganismen bij planten, tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 en (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van de Richtlijnen 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG en 2007/33/EG van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 42, lid 4, eerste en derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 van de Commissie ⁽²⁾ bevat een lijst van planten, plantaardige producten en andere materialen met een hoog risico, die op basis van een voorlopige risicobeoordeling is vastgesteld.
- (2) Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2018 van de Commissie ⁽³⁾ bevat specifieke regels voor de procedure die moet worden gevolgd bij de uitvoering van de in artikel 42, lid 4, van Verordening (EU) 2016/2031 bedoelde risicobeoordeling van die planten, plantaardige producten en andere materialen met een hoog risico.
- (3) Op basis van een voorlopige risicobeoordeling zijn 35 voor opplant bestemde planten, afkomstig uit alle derde landen, als planten met een hoog risico opgenomen in de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019, waaronder de geslachten *Malus* Mill. en *Acer* L.
- (4) Op 31 juli 2019 heeft Servië bij de Commissie een verzoek ingediend voor uitvoer naar de Unie van een tot twee jaar oude geënte voor opplant bestemde planten met naakte wortels in rusttoestand van de soort *Malus domestica*. Bij dat verzoek was het respectieve technische dossier gevoegd.
- (5) Op 13 mei 2020 heeft de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) een wetenschappelijk advies uitgebracht over de risicobeoordeling van het handelsartikel voor uit Servië afkomstige voor opplant bestemde planten van de soort *Malus domestica* ⁽⁴⁾. De EFSA heeft *Erwinia amylovora* geïdentificeerd als een voor deze voor opplant bestemde planten relevant plaagorganisme, heeft de in het dossier beschreven risicobeperkingsmaatregelen voor dat plaagorganisme geëvalueerd en heeft beoordeeld hoe waarschijnlijk het is dat het handelsartikel vrij is van dat plaagorganismen.

⁽¹⁾ PB L 317 van 23.11.2016, blz. 4.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 van de Commissie van 18 december 2018 tot vaststelling van een voorlopige lijst van planten, plantaardige producten of andere materialen met een hoog risico in de zin van artikel 42 van Verordening (EU) 2016/2031 en een lijst van planten waarvoor geen fytosanitair certificaat is vereist voor het binnenbrengen in de Unie in de zin van artikel 73 van die Verordening (PB L 323 van 19.12.2018, blz. 10).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2018 van de Commissie van 18 december 2018 tot vaststelling van specifieke regels voor de te volgen procedure bij de uitvoering van de risicobeoordeling van planten, plantaardige producten of andere materialen met een hoog risico in de zin van artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 323 van 19.12.2018, blz. 7).

⁽⁴⁾ EFSA-panel voor de gezondheid van gewassen, 2020. Wetenschappelijk advies over de risicobeoordeling van het handelsartikel voor uit Servië afkomstige planten van de soort *Malus domestica*. *EFSA Journal* 2020;18(5):6109, 53 blz. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6109>

- (6) Op basis van dit advies wordt het fytosanitaire risico dat voortvloeit uit het binnenbrengen in de Unie van uit Servië afkomstige één tot twee jaar oude geënte voor opplant bestemde planten met naakte wortels in rusttoestand van de soort *Malus domestica* als teruggebracht tot een aanvaardbaar niveau beschouwd, mits gepaste maatregelen worden genomen om het risico op het plaagorganisme dat die voor opplant bestemde planten inhouden, te beperken. Aangezien bijlage X, punt 9, van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072 van de Commissie ⁽⁵⁾ in dergelijke gepaste maatregelen voorziet, mogen die voor opplant bestemde planten niet langer als planten met een hoog risico worden beschouwd en moeten zij uit de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 worden geschrapt.
- (7) Op 29 augustus 2019 heeft Nieuw-Zeeland bij de Commissie een verzoek ingediend voor uitvoer naar de Unie van één tot drie jaar oude geënte of geoculeerde voor opplant bestemde planten met naakte wortels in rusttoestand zonder blad van de soorten *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi. Bij dat verzoek was het respectieve technische dossier gevoegd.
- (8) Op 20 mei 2020 heeft de EFSA een wetenschappelijk advies uitgebracht over de risicobeoordeling van het handelsartikel voor uit Nieuw-Zeeland afkomstige voor opplant bestemde planten van de soort *Acer* spp ⁽⁶⁾. De EFSA heeft *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemona hirta* en *Platypus apicalis* geïdentificeerd als voor de voor opplant bestemde planten relevante plaagorganismen, heeft de in het dossier beschreven risicobeperkingsmaatregelen voor die plaagorganismen geëvalueerd, en heeft beoordeeld hoe waarschijnlijk het is dat de handelsartikelen vrij zijn van elk van die plaagorganismen.
- (9) Op basis van dit advies wordt het fytosanitaire risico dat voortvloeit uit het binnenbrengen in de Unie van uit Nieuw-Zeeland afkomstige één tot drie jaar oude geënte of geoculeerde voor opplant bestemde planten met naakte wortels in rusttoestand zonder blad van de soorten *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi, als teruggebracht tot een aanvaardbaar niveau beschouwd, mits gepaste maatregelen worden genomen om het risico op de plaagorganismen dat die voor opplant bestemde planten inhouden, te beperken. Aangezien Uitvoeringsverordening (EU) 2020/XXX van de Commissie ⁽⁷⁾ in dergelijke gepaste maatregelen voorziet, mogen die voor opplant bestemde planten niet langer als planten met een hoog risico worden beschouwd en moeten zij uit de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 worden geschrapt.
- (10) Om te voldoen aan de verplichtingen van de Unie die uit de Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen van de Wereldhandelsorganisatie voortvloeien ⁽⁸⁾, moet de invoer van die handelsartikelen zo snel mogelijk opnieuw beginnen. Daarom moet deze verordening in werking treden op de derde dag na die van de bekendmaking ervan.
- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019

De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige verordening.

⁽⁵⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072 van de Commissie van 28 november 2019 tot vaststelling van eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Verordening (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft beschermende maatregelen tegen plaagorganismen bij planten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 690/2008 van de Commissie en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 van de Commissie (PB L 319 van 10.12.2019, blz. 1).

⁽⁶⁾ EFSA-panel voor de gezondheid van gewassen, 2020. Wetenschappelijk advies over de risicobeoordeling van het handelsartikel voor uit Nieuw-Zeeland afkomstige planten van de soort *Acer* spp. *EFSA Journal* (2020); 18(5): 6105. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>

⁽⁷⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/... van de Commissie van 30 september 2020 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1213 wat betreft de fytosanitaire maatregelen voor het binnenbrengen in de Unie van bepaalde voor opplant bestemde planten van *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi uit Nieuw-Zeeland (zie bladzijde ... van dit Publicatieblad).

⁽⁸⁾ Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen van de Wereldhandelsorganisatie (https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm).

*Artikel 2***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 september 2020.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Onder punt 1 van de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 van de Commissie wordt de tweede kolom, "Omschrijving", als volgt gewijzigd:

a) de vermelding voor "Malus Mill." wordt vervangen door:

"Malus Mill., met uitzondering van uit Servië afkomstige één tot twee jaar oude geënte voor opplant bestemde planten met naakte wortels in rusttoestand van de soort *Malus domestica*";

b) de vermelding voor "Acer L." wordt vervangen door:

"Acer L., met uitzondering van uit Nieuw-Zeeland afkomstige één tot drie jaar oude geënte of geoculeerde voor opplant bestemde planten met naakte wortels in rusttoestand zonder blad van de soorten *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi".

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/1362 VAN DE COMMISSIE

van 30 september 2020

tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1213 wat betreft de fytosanitaire maatregelen voor het binnenbrengen in de Unie van bepaalde voor opplant bestemde planten van *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi uit Nieuw-Zeeland

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen plaagorganismen bij planten, tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 en (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van de Richtlijnen 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG en 2007/33/EG van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 42, lid 4, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 van de Commissie ⁽²⁾ bevat een lijst van planten, plantaardige producten en andere materialen met een hoog risico, die op basis van een voorlopige risicobeoordeling is vastgesteld.
- (2) In Verordening (EU) 2016/2031 is bepaald dat wanneer een risicobeoordeling uitwijst dat een plant, plantaardig product of ander materiaal die/dat afkomstig is uit een derde land, groep derde landen of specifiek gebied binnen een derde land, een onaanvaardbaar risico op plaagorganismen oplevert maar dit risico door toepassing van bepaalde maatregelen tot een aanvaardbaar niveau kan worden teruggebracht, de Commissie die plant, dat plantaardig product of dat andere materiaal uit de op grond van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 vastgestelde lijst moet schrappen en aan de in artikel 41, lid 2, van Verordening (EU) 2016/2031 bedoelde lijst moet toevoegen.
- (3) In Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1213 van de Commissie ⁽³⁾ zijn bovendien de fytosanitaire maatregelen vastgesteld voor het binnenbrengen in de Unie van bepaalde planten, plantaardige producten en andere materialen die uit de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 zijn geschrapt.
- (4) Planten van het geslacht *Acer* L. zijn als planten met een hoog risico opgenomen in de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019.
- (5) Op 29 augustus 2019 heeft Nieuw-Zeeland bij de Commissie een verzoek ingediend voor uitvoer naar de Unie van één tot drie jaar oude geënte of geoculeerde voor opplant bestemde planten met naakte wortels in rusttoestand zonder blad van de soorten *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi ("de nader omschreven planten"). Bij dat verzoek was het respectieve technische dossier gevoegd.
- (6) Op 20 mei 2020 heeft de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) een wetenschappelijk advies uitgebracht over de risicobeoordeling van het handelsartikel voor uit Nieuw-Zeeland afkomstige planten van de soort *Acer* spp. ⁽⁴⁾ De EFSA heeft *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemona hirta* en *Platypus apicalis* ("de gespecificeerde plaagorganismen") geïdentificeerd als voor de nader omschreven planten relevante plaagorganismen, heeft de in het dossier beschreven risicobeperkingsmaatregelen voor die plaagorganismen geëvalueerd, en heeft beoordeeld hoe waarschijnlijk het is dat het handelsartikel vrij is van elk van die plaagorganismen.
- (7) Naar aanleiding van dat advies zijn de gespecificeerde planten bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1361 van de Commissie ⁽⁵⁾ uit de op grond van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 vastgestelde lijst van planten met een hoog risico geschrapt.

⁽¹⁾ PB L 317 van 23.11.2016, blz. 4.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 van de Commissie van 18 december 2018 tot vaststelling van een voorlopige lijst van planten, plantaardige producten of andere materialen met een hoog risico in de zin van artikel 42 van Verordening (EU) 2016/2031 en een lijst van planten waarvoor geen fytosanitair certificaat is vereist voor het binnenbrengen in de Unie in de zin van artikel 73 van die Verordening (PB L 323 van 19.12.2018, blz. 10).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1213 van de Commissie van 21 augustus 2020 betreffende de fytosanitaire maatregelen voor het binnenbrengen in de Unie van bepaalde planten, plantaardige producten en andere materialen die uit de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 zijn geschrapt (PB L 275 van 24.8.2020, blz. 5).

⁽⁴⁾ EFSA-panel voor de gezondheid van gewassen, 2020. Wetenschappelijk advies over de risicobeoordeling van het handelsartikel voor uit Nieuw-Zeeland afkomstige planten van de soort *Acer* spp. EFSA Journal (2020); 18(5): 6105. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>

⁽⁵⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1361 van de Commissie van 30 september 2020 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 wat betreft bepaalde voor opplant bestemde planten van *Malus domestica* uit Servië, en bepaalde voor opplant bestemde planten van *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi uit Nieuw-Zeeland (zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad).

- (8) Bovendien kunnen op basis van dat advies de nodige maatregelen om het risico van de gespecificeerde plaagorganismen te beperken als fytosanitaire invoervoorschriften worden vastgesteld om de fytosanitaire bescherming van het grondgebied van de Unie tegen het binnenbrengen van de nader omschreven planten in de Unie te waarborgen.
- (9) Wat *Oemona hirta* en *Platypus apicalis* betreft, worden de door Nieuw-Zeeland in het dossier beschreven maatregelen voldoende geacht om het risico van het binnenbrengen in de Unie van de nader omschreven planten tot een aanvaardbaar niveau terug te brengen. De maatregelen ten aanzien van die twee plaagorganismen moeten daarom op de door Nieuw-Zeeland in het dossier beschreven maatregelen worden gebaseerd.
- (10) Wat *Meloidogyne fallax* betreft, zijn de door Nieuw-Zeeland in het dossier beschreven maatregelen in overeenstemming met de bestaande voorschriften in bijlage VII, punt 10, bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072 van de Commissie ⁽⁶⁾ voor nematoden bij voor opplant bestemde bomen en struiken.
- (11) Met betrekking tot *Eotetranychus sexmaculatus* wordt geoordeeld dat de loutere toepassing van de door Nieuw-Zeeland in het dossier voorgestelde maatregelen het risico van het binnenbrengen in de Unie van de nader omschreven planten niet tot een aanvaardbaar niveau kan terugbrengen, aangezien er volgens het advies van de EFSA nog enkele onzekerheden bestaat. Door de vastgestelde onzekerheden weg te nemen met aanvullende maatregelen op het gebied van officiële verklaringen en fytosanitaire certificaten, kan het risico van het binnenbrengen in de Unie van de nader omschreven planten tot een aanvaardbaar niveau worden teruggebracht. De door Nieuw-Zeeland toegepaste maatregelen in het dossier voor *Eotetranychus sexmaculatus* moeten derhalve met dergelijke maatregelen, die de onzekerheden wegnemen, worden aangevuld.
- (12) *Oemona hirta* en *Meloidogyne fallax* zijn in bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072 als EU-quarantaine-organisme opgenomen. *Eotetranychus sexmaculatus* en *Platypus apicalis* zijn nog niet opgenomen in de lijst van EU-quarantaineorganismen in Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072, maar voldoen mogelijk op basis van een aanvullende volledige risicobeoordeling aan de voorwaarden voor opname in die lijst. Indien wordt vastgesteld dat die plaagorganismen aan die voorwaarden voldoen, zullen zij in de lijst in bijlage II bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072 worden opgenomen en zullen de desbetreffende planten in de lijst in bijlage VII bij die verordening worden opgenomen, samen met de respectieve maatregelen, op basis van een volledige risicobeoordeling voor die plaagorganismen. Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072 moet dan dienovereenkomstig worden herzien.
- (13) De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1213 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (14) Om te voldoen aan de verplichtingen van de Unie die uit de Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen van de Wereldhandelsorganisatie voortvloeien ⁽⁷⁾, moet de invoer van de nader omschreven planten zo snel mogelijk opnieuw beginnen. Daarom moet deze verordening in werking treden op de derde dag na die van de bekendmaking ervan.
- (15) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Deze verordening bevat de fytosanitaire maatregelen voor het binnenbrengen in de Unie van bepaalde voor opplant bestemde planten van *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg en *Acer shirasawanum* Koidzumi uit Nieuw-Zeeland.

⁽⁶⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2072 van de Commissie van 28 november 2019 tot vaststelling van eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Verordening (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft beschermende maatregelen tegen plaagorganismen bij planten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 690/2008 van de Commissie en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2019 van de Commissie (PB L 319 van 10.12.2019, blz. 1).

⁽⁷⁾ Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen van de Wereldhandelsorganisatie (https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm).

*Artikel 2***Wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1213**

De bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1213 wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige verordening.

*Artikel 3***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 september 2020.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

In de bijlage bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1213 worden de volgende punten toegevoegd:

Planten, plantaardige producten en andere materialen	GN-code	Derde landen van oorsprong	Maatregelen
<p>“4. Eén tot drie jaar oude geënte of geoculeerde voor opplant bestemde planten met naakte wortels in rusttoestand zonder blad van de soorten <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg en <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi</p>	<p>ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50</p>	<p>Nieuw-Zeeland</p>	<p>a) Een officiële verklaring dat:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) de planten vrij zijn van <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; ii) de planten gedurende hun hele leven zijn geteeld in een plaats van productie die, samen met de productielocaties die daarvan deel uitmaken, is geregistreerd door en onder toezicht staat van de nationale plantenziektenkundige dienst van het land van oorsprong; iii) de productielocatie sinds het begin van de volledige productiecyclus tijdens officiële inspecties die op gepaste tijdstippen plaatsvinden, vrij van <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> is bevonden. Indien werd vermoed dat <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> op de productielocatie aanwezig was, zijn gepaste behandelingen uitgevoerd om de afwezigheid van het plaagorganisme te waarborgen. Rond de productielocatie is een zone van 100 m ingesteld die op gepaste tijdstippen specifiek op de aanwezigheid van <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> wordt gecontroleerd, en indien het plaagorganisme op een waardplant is gevonden, is die plant onmiddellijk verwijderd en vernietigd; iv) er een systeem is opgezet om instrumenten en machines vóór gebruik op een productielocatie te reinigen zodat zij vrij zijn van grond en plantenresten en ze te desinfecteren zodat zij vrij zijn van <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; v) de planten bij de oogst zijn gereinigd en gesnoeid en de planten een officiële fytosanitaire controle hebben ondergaan die ten minste bestaat uit een grondig visueel onderzoek, met name van de stammen en de takken van de planten, ter bevestiging van de afwezigheid van <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; vi) de zendingen planten onmiddellijk vóór de uitvoer officieel zijn geïnspecteerd op de aanwezigheid van <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, met name in de stammen en takken van de planten, en het monster voor inspectie zodanig groot was dat het ten minste de detectie van een besmettingsniveau van 1 % met een betrouwbaarheidsniveau van 99 % mogelijk maakt. <p>b) In de fytosanitaire certificaten voor die planten wordt onder de rubriek “aanvullende verklaring” het volgende vermeld:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) de volgende verklaring: “De zending voldoet aan Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1362 van de Commissie.”; ii) de gegevens van de geregistreerde productielocaties.

<p>5. Eén tot drie jaar oude geënte of geoculeerde voor opplant bestemde planten met naakte wortels in rusttoestand zonder blad van de soorten <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg en <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi</p>	<p>ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50</p>	<p>Nieuw-Zeeland</p>	<p>a) Een officiële verklaring dat:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) de planten vrij zijn van <i>Oemona hirta</i> en <i>Platypus apicalis</i>; ii) de planten gedurende hun hele leven zijn geënt in een plaats van productie die, samen met de productielocaties die daarvan deel uitmaken, is geregistreerd door en onder toezicht staat van de nationale plantenziektenkundige dienst van het land van oorsprong; iii) de productielocatie sinds het begin van de volledige productiecycclus tijdens officiële inspecties die op gepaste tijdstippen plaatsvinden, vrij van <i>Oemona hirta</i> en <i>Platypus apicalis</i> is bevonden. Indien werd vermoed dat <i>Oemona hirta</i> of <i>Platypus apicalis</i> op de productielocatie aanwezig was, zijn gepaste behandelingen uitgevoerd om de afwezigheid van de plaagorganismen te waarborgen; iv) de planten bij de oogst zijn gereinigd en officieel zijn geïnspecteerd op de aanwezigheid van <i>Oemona hirta</i> en <i>Platypus apicalis</i>; v) de zendingen planten onmiddellijk vóór de uitvoer officieel zijn geïnspecteerd op de aanwezigheid van <i>Oemona hirta</i> en <i>Platypus apicalis</i>, en het monster voor inspectie zodanig groot was dat het ten minste de detectie van een besmettingsniveau van 1 % met een betrouwbaarheidsniveau van 99 % mogelijk maakt. <p>b) In de fytosanitaire certificaten voor die planten wordt onder de rubriek "aanvullende verklaring" het volgende vermeld:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) de volgende verklaring: "De zending voldoet aan Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1362 van de Commissie."; ii) de gegevens van de geregistreerde productielocaties."
---	--	----------------------	--

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/1363 VAN DE COMMISSIE

van 30 september 2020

tot verlening van een vergunning voor het preparaat van *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor alle varkenssoorten (vergunninghouder Chr. Hansen A/S)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding ⁽¹⁾, en met name artikel 9, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De verlening van vergunningen voor toevoegingsmiddelen voor diervoeding, met inbegrip van de vergunningsgronden en -procedures voor het verlenen van dergelijke vergunningen, is geregeld bij Verordening (EG) nr. 1831/2003.
- (2) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1831/2003 zijn aanvragen ingediend voor de verlening van een vergunning voor het preparaat van *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840. De krachtens artikel 7, lid 3, van die verordening vereiste nadere gegevens en documenten waren bij die aanvragen gevoegd.
- (3) De aanvragen betreffen de verlening van een vergunning voor het preparaat van *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor alle varkenssoorten, in te delen in de categorie “zoötechnische toevoegingsmiddelen”.
- (4) De Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) heeft in haar adviezen van 21 februari 2018 ⁽²⁾ en 4 oktober 2019 ⁽³⁾ geconcludeerd dat het preparaat van *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 onder de voorgestelde gebruiksvoorwaarden geen ongunstige gevolgen heeft voor de diergezondheid, de consumentenveiligheid of het milieu. Ook heeft zij geconcludeerd dat het toevoegingsmiddel als mogelijk inhalatieallergeen moet worden beschouwd en dat er geen conclusies kunnen worden getrokken over de mogelijke irriterende werking op de huid of de ogen, noch over huidsensibilisatie. Daarom moeten passende beschermende maatregelen worden genomen om negatieve gevolgen voor de menselijke gezondheid — en met name de gezondheid van de gebruikers van het toevoegingsmiddel — te voorkomen. De EFSA heeft geconcludeerd dat het toevoegingsmiddel een significante invloed heeft op de verbetering van zoötechnische parameters bij alle varkenssoorten. Specifieke eisen voor monitoring na het in de handel brengen acht de EFSA niet nodig. Zij heeft ook het verslag over de analysemethode voor het toevoegingsmiddel voor diervoeding gecontroleerd dat door het bij Verordening (EG) nr. 1831/2003 ingestelde referentielaboratorium was ingediend.
- (5) Uit de beoordeling van het preparaat van *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 blijkt dat aan de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1831/2003 vermelde voorwaarden voor de verlening van een vergunning is voldaan. Het gebruik van dat preparaat, zoals gespecificeerd in de bijlage bij deze verordening, moet daarom worden toegestaan.
- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verlening van een vergunning

Voor het in de bijlage gespecificeerde preparaat, dat behoort tot de categorie “zoötechnische toevoegingsmiddelen” en de functionele groep “darmflorastabilisatoren”, wordt onder de in die bijlage vastgestelde voorwaarden een vergunning voor gebruik als toevoegingsmiddel voor diervoeding verleend.

⁽¹⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2018;16(4):5200.

⁽³⁾ EFSA Journal 2019;17(11):5881 en EFSA Journal 2019;17(11):5883.

*Artikel 2***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 september 2020.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Identificatienummer van het toevoegingsmiddel	Naam van de vergunninghouder	Toevoegingsmiddel	Samenstelling, chemische formule, beschrijving, analysemethode	Diersoort of -categorie	Maximumleeftijd	Minimumgehalte	Maximumgehalte	Minimumgehalte	Maximumgehalte	Overige bepalingen	Einde van de vergunningperiode
						kve/kg volledig diervoeder met een vochtgehalte van 12 %		kve/l drinkwater			
Categorie: zoötechnische toevoegingsmiddelen. Functionele groep: darmflorastabilisatoren.											
4b1901	Chr. Hansen A/S	<i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840	<p>Samenstelling van het toevoegingsmiddel</p> <p>Preparaat van <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 met minimaal $1,25 \times 10^{10}$ kve/g toevoegingsmiddel.</p> <p>Vaste vorm</p> <p>Karakterisering van de werkzame stof</p> <p>Levensvatbare sporen van <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840</p> <p>Analysemethode ⁽¹⁾</p> <p>Voor de identificatie van <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM25840: Identificatie: pulsed-field-gelelektroforese (PFGE).</p> <p>Voor de telling van <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 in het toevoegingsmiddel voor diervoeding, in de voormengsels en in het diervoeder: spreidplaatmethode onder gebruikmaking van tryptonsoja-agar — EN 15784.</p>	Alle varkenssoorten	—	5×10^8	—	$1,7 \times 10^8$	—	<ol style="list-style-type: none"> In de gebruiksaanwijzing voor het toevoegingsmiddel en voormengsels worden de opslagomstandigheden en de stabiliteit bij warmtebehandeling vermeld. Het toevoegingsmiddel mag in drinkwater worden gebruikt. Voor het gebruik van het toevoegingsmiddel in drinkwater moet de homogene dispersie van het toevoegingsmiddel worden gewaarborgd. De exploitanten van diervoederbedrijven moeten operationele procedures en organisatorische maatregelen vaststellen voor de gebruikers van het toevoegingsmiddel en de voormengsels om de mogelijke risico's van het gebruik ervan aan te pakken. Indien die risico's met deze procedures en maatregelen niet kunnen worden uitgebannen of tot een minimum kunnen worden teruggebracht, worden bij het gebruik van het toevoegingsmiddel en de voormengsels persoonlijke beschermingsmiddelen gebruikt, waaronder beschermingsmiddelen voor de ademhaling, de ogen en de huid. 	21 oktober 2030

⁽¹⁾ Nadere bijzonderheden over de analysemethoden zijn beschikbaar op de volgende webpagina van het referentielaboratorium: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

AANBEVELINGEN

AANBEVELING (EU) 2020/1364 VAN DE COMMISSIE

van 23 september 2020

betreffende legale trajecten voor bescherming in de EU: bevordering van hervestiging, toelating op humanitaire gronden en andere aanvullende trajecten

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 292,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het aantal vluchtelingen en andere personen die internationale bescherming nodig hebben, neemt wereldwijd toe. De capaciteit van de Unie om haar morele plicht tot het verlenen van doeltreffende bijstand na te komen, moet dan ook worden versterkt. Alle lidstaten zouden moeten deelnemen aan de collectieve inspanningen van de Unie om solidariteit te betonen aan degenen die internationale bescherming nodig hebben, door legale trajecten naar de Unie aan te bieden en de beschermingsruimte buiten de Unie te versterken.
- (2) Deze aanbeveling strekt tot ondersteuning van de vóórtdurende inspanningen van de lidstaten om personen die internationale bescherming nodig hebben, veilige en legale mogelijkheden te bieden en de bestaande mogelijkheden te verbeteren. De aanbevolen actie heeft met name ten doel te getuigen van solidariteit met derde landen waar een groot aantal personen die internationale bescherming nodig hebben als ontheemde verblijft, en bij te dragen tot zowel internationale initiatieven inzake hervestiging en toelating op humanitaire gronden als tot een beter algemeen migratiebeheer.
- (3) De Unie werkt aan de ontwikkeling en versterking van de beschermingsruimte in landen van doorreis, landen van bestemming of eerste landen van asiel, om zowel personen die internationale bescherming nodig hebben als bijzonder kwetsbare migranten bij te staan, en om gastgemeenschappen te helpen. De regionale ontwikkelings- en beschermingsprogramma's⁽¹⁾ in de Hoorn van Afrika, Noord-Afrika en het Midden-Oosten ondersteunen onder meer de instandhouding en verbetering van de beschermingsruimte door de capaciteit van nationale systemen, autoriteiten en het maatschappelijk middenveld te ontwikkelen. Zij bieden bescherming door rechtstreekse bijstand te verlenen aan personen die internationale bescherming nodig hebben. Alle acties worden verwezenlijkt door uitvoerende partners. De programma's ondersteunen duurzame oplossingen voor personen die internationale bescherming nodig hebben, met name in de vorm van hervestiging, door voor screening en registratie te zorgen, vaststelling van de vluchtelingenstatus te vergemakkelijken en de hervestigingsoperaties van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR) rechtstreeks te ondersteunen. De lidstaten wordt verzocht een actieve rol te spelen als consortiumleden of financiële bijdragen te leveren ter ondersteuning en uitvoering van de regionale ontwikkelings- en beschermingsprogramma's teneinde de externe dimensie van het migratiebeleid van de EU te versterken.
- (4) Hervestiging is een belangrijk instrument voor het verlenen van bescherming aan personen die internationale bescherming nodig hebben en het is een blijk van mondiale solidariteit om derde landen te helpen bij de opvang van grote aantallen mensen die op de vlucht zijn voor oorlog of vervolging. Ook is hervestiging een belangrijk element van het alomvattende asiel- en migratiebeleid van de Unie: door personen die bescherming nodig hebben, veilige en legale trajecten te bieden, helpt hervestiging levens te redden, irreguliere migratie terug te dringen en het bedrijfsmodel van smokkelnetwerken te bestrijden. Hervestiging is ook een belangrijk en integrerend onderdeel van de brede aanpak van migratie doordat er op alle migratiegerelateerde gebieden met partnerlanden wordt samengewerkt.
- (5) De UNHCR heeft bevestigd dat de wereldwijde hervestigingsbehoefte nog steeds groot is; in 2020 gaat het om 1,44 miljoen personen. Dat aantal zal in de komende jaren naar verwachting nog toenemen.

⁽¹⁾ Gecofinancierd uit de begroting van de Unie en uitgevoerd door consortia onder leiding van lidstaten.

- (6) Op het eerste Mondiale Vluchtelingenforum, dat in december 2019 is gehouden, is de stand van zaken opgemaakt van de uitvoering van het mondiaal pact inzake vluchtelingen van de UNHCR ⁽²⁾. Daarbij is brede internationale steun gemobiliseerd voor het zoeken naar duurzame oplossingen voor de vluchtelingen in de wereld, waaronder oplossingen op het gebied van hervestiging en een uitbreiding van de aantallen en soorten legale trajecten voor personen die internationale bescherming nodig hebben. De driejarige strategie van de UNHCR (2019-2021) betreffende hervestiging en aanvullende trajecten voorziet in een routekaart voor uitbreiding door meer plaatsen aan te bieden, meer actoren te mobiliseren en gastvrijere samenlevingen te creëren. Om een mondiale voortrekkersrol te spelen op het gebied van hervestiging, wordt de lidstaten verzocht om de uitvoering van de strategie te ondersteunen en de huidige trend, nl. dat het aantal landen van hervestiging wereldwijd terugloopt en het aantal toegezegde hervestigingsplaatsen sterk is gedaald, tegen te gaan ⁽³⁾.
- (7) Sinds 2015 zijn dankzij twee succesvolle door de EU gesubsidieerde hervestigingsprogramma's, waaraan een aanzienlijk aantal lidstaten deelnam, meer dan 70 000 zeer kwetsbare personen die internationale bescherming nodig hadden, aan opvang in de Unie geholpen. Tussen 2015 en 2018, toen de mondiale situatie op het gebied van hervestiging ingrijpend veranderde, verdrievoudigde het jaarlijkse aantal hervestigingen naar de lidstaten, waarbij het percentage hervestigingen in de wereld dat de EU voor haar rekening nam, steeg van minder dan 9 % vóór 2016 tot 41 % in 2018. Uit deze toename blijkt het voordeel en het potentieel van samenwerking en coördinatie op EU-niveau waar het gaat om hervestiging. Ook duidt deze stijging op het belang van financiering uit de EU-begroting; er werd namelijk 1 miljard EUR uitgetrokken voor de rechtstreekse ondersteuning van de hervestigingsinspanningen van de lidstaten in de periode 2015-2020.
- (8) In het kader van de eerste EU-hervestigingsregeling ⁽⁴⁾ kwamen de lidstaten en de geassocieerde Dublinstaten overeen om gedurende een periode van twee jaar (2015-2017) 22 504 personen die internationale bescherming nodig hadden, te hervestigen vanuit het Midden-Oosten, de Hoorn van Afrika en Noord-Afrika ⁽⁵⁾. In totaal werden in het kader van deze eerste, succesvolle EU-regeling 19 452 personen hervestigd (86 % van het toegezegde totaal).
- (9) In het kader van de tweede EU-hervestigingsregeling ⁽⁶⁾ kwamen de lidstaten overeen om 50 039 personen die internationale bescherming nodig hadden, te hervestigen vanuit Turkije, Libanon, Jordanië en landen langs de route door het centrale Middellandse Zeegebied, door met name de noodtransitmechanismen te ondersteunen die de UNHCR had opgezet in Niger (2017) en Rwanda (2019). Deze regeling was een succes: er werden 43 827 personen hervestigd (88 % van het toegezegde totaal).
- (10) Om het aantal hervestigingen te maximaliseren en goed gebruik te maken van de beschikbare financiering, wordt de lidstaten die het aantal plaatsen dat zij hebben toegezegd in het kader van de tweede EU-hervestigingsregeling, nog niet volledig heeft gebruikt, de mogelijkheid geboden om hun eerdere verbintenissen in 2020 en 2021 na te komen.
- (11) In het kader van de verklaring EU-Turkije ⁽⁷⁾ waren medio september 2020 meer dan 27 000 personen hervestigd ⁽⁸⁾. De lidstaten hebben daarnaast ook internationale bescherming behoevende personen hervestigd vanuit Turkije via hun eigen nationale regelingen.
- (12) De Unie moet de ad hoc-hervestigingsregelingen gaandeweg vervuilen voor regelingen op basis van een stabiel kader dat garandeert dat de hervestigingsregelingen van de Unie duurzaam en voorspelbaar zijn. Daartoe heeft de Commissie in 2016 een verordening tot vaststelling van een Uniekader voor hervestiging ⁽⁹⁾ voorgesteld om in het kader van de herziening van het asielstelsel van de Unie te zorgen voor veilige en legale trajecten voor personen die internationale bescherming nodig hebben. In juni 2018 werd een gedeeltelijk voorlopig politiek akkoord bereikt, op grond waarvan toelating op humanitaire gronden naast hervestiging werd toegevoegd aan het toepassingsgebied van de voorgestelde verordening. Een vlotte goedkeuring van het voorstel is van groot belang voor een doeltreffender, eerlijker en stabiel EU-beleid inzake asiel en migratie, met inbegrip van een stabiel hervestigingskader.

⁽²⁾ <https://www.unhcr.org/the-global-compact-on-refugees.html>

⁽³⁾ De UNHCR ontving in 2018 van 29 landen toezeggingen voor hervestiging, tegenover 35 landen in 2017; het aantal overplaatsingen voor hervestiging daalde van 65 100 in 2017 tot 55 680 in 2018.

⁽⁴⁾ Aanbeveling (EU) 2015/914 van de Commissie van 8 juni 2015 over een Europese hervestigingsregeling (PB L 148 van 13.6.2015, blz. 32).

⁽⁵⁾ Conclusies van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 20 juli 2015.

⁽⁶⁾ Aanbeveling (EU) 2017/1803 van de Commissie van 3 oktober 2017 inzake de versterking van legale migratiemogelijkheden voor personen die internationale bescherming nodig hebben (PB L 259 van 7.10.2017, blz. 21).

⁽⁷⁾ <https://www.consilium.europa.eu/nl/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

⁽⁸⁾ Deze hervestigingen zijn deels meegeteld bij de in de overwegingen 8 en 9 bedoelde hervestigingsregelingen van de EU.

⁽⁹⁾ COM(2016) 468 final.

- (13) Om te waarborgen dat de hervestigingsinspanningen doorgaan tot er een stabiel kader voorhanden is, verzocht de Commissie de lidstaten om op het negende forum voor hervestiging in juli 2019 toezeggingen te doen voor de hervestigingen in 2020. Dit verzoek beruiste op de overeengekomen prioriteiten voor deze periode en was in overeenstemming met de raming door de UNHCR van de wereldwijde behoefte aan hervestiging in 2020 en de aanbevelingen van de UNHCR voor de planning van hervestiging door de EU in 2020, waarin werd aangestuurd op 30 000 plaatsen voor 2020. De lidstaten zegden iets minder dan 29 500 plaatsen toe. Dit aanzienlijke totaal, dat overeenkomt met meer dan 50 % van alle hervestigingsplaatsen die staten voor 2020 ter beschikking van de UNHCR hebben gesteld, onderstreept dat de lidstaten zich blijven inzetten om bescherming te verlenen, levens te redden en geloofwaardige alternatieven voor irreguliere verplaatsingen te bieden.
- (14) Tegen de achtergrond van de verwachte wereldwijde behoeften aan hervestiging in 2020, de driejarenstrategie van de UNHCR (2019-2021) inzake hervestiging en aanvullende trajecten, en het eerste Mondiale Vluchtelingenforum (december 2019), bevestigt deze aanzienlijke toezegging van de lidstaten de rol van de EU als mondiale koploper op het gebied van hervestiging.
- (15) De prioritaire gebieden voor hervestiging in het kader van de toezeggingsronde voor 2020 zijn gekozen op basis van de wereldwijde hervestigingsbehoeften die de UNHCR verwacht en de noodzakelijke voortzetting van de verklaring EU-Turkije van maart 2016. De lidstaten zouden moeten doorgaan met hervestigingen vanuit Turkije, Jordanië, Libanon, alsook uit de belangrijkste Afrikaanse landen langs en naar de route door het centrale Middellandse Zeegebied, waaronder Libië, Niger, Tsjaad, Egypte, Ethiopië en Sudan. Ook zouden de lidstaten de noodtransitmechanismen in Niger en Rwanda moeten ondersteunen en plaatsen voor hervestiging in noodsituaties moeten regelen. De uitvoering van de verklaring EU-Turkije omvat de activering van de vrijwillige regeling voor toelating op humanitaire gronden met Turkije, gesteld dat aan alle randvoorwaarden daarvoor wordt voldaan en dat de irreguliere overtochten tussen Turkije en de EU stoppen of ten minste aanzienlijk en duurzaam in aantal zijn verminderd.
- (16) Om de lidstaten te helpen de doelstelling van 29 500 plaatsen in 2020 te halen, is circa 300 miljoen EUR uit de begroting van de Unie beschikbaar gesteld ⁽¹⁰⁾. Volgens de regels van het Fonds voor asiel, migratie en integratie (AMIF) kunnen de lidstaten in aanmerking komen voor een financiële stimulans van 10 000 EUR per hervestigde persoon uit een prioritaire regio of een bijzonder kwetsbare groep en van 6 000 EUR voor overige hervestigingen.
- (17) In de periode januari-maart 2020 kwamen in het kader van de toezeggingsronde van 2020 meer dan 3 600 personen in de EU aan voor hervestiging. De uitbraak van de coronaviruspandemie heeft echter tot een ernstige verstoring van de hervestigingsoperaties geleid. De lidstaten, de UNHCR en de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) schortten dergelijke operaties medio maart 2020 op. Op 18 juni 2020 kondigden de UNHCR en de IOM aan dat de hervestiging van vluchtelingen zou worden hervat ⁽¹¹⁾. Sinds de zomer zijn verscheidene lidstaten begonnen de hervestigingsactiviteit geleidelijk te hervatten.
- (18) Dit ongekende wereldwijde gevaar voor de gezondheid en de maatregelen om de verspreiding van het virus te beperken, ging gepaard met aanzienlijke gevolgen voor alle operaties en procedures in verband met hervestiging, toelating op humanitaire gronden en gemeenschapssponsoring. Het is duidelijk geworden dat EU-coördinatie geboden is, willen de genomen maatregelen maximaal effect sorteren.
- (19) In haar richtsnoeren betreffende de uitvoering van de relevante EU-bepalingen op het gebied van de asiel- en terugkeerprocedures en betreffende hervestiging ⁽¹²⁾ verzocht de Commissie de lidstaten om solidair te blijven met degenen die internationale bescherming nodig hebben en met derde landen die grote aantallen vluchtelingen herbergen, door de continuïteit van de procedures op het gebied van hervestiging zo veel mogelijk te waarborgen. De Commissie heeft de lidstaten verzocht om nieuwe werkwijzen te overwegen, zoals interviews op afstand of hervestiging op basis van dossiers. Over deze zaken heeft het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO) snelle operationele steun verleend dankzij een reeks thematische onlinevergaderingen in het kader van het netwerk voor hervestiging en toelating op humanitaire gronden.
- (20) Gezien het ontwrichtende effect van de coronaviruspandemie op de uitvoering van de toezeggingen in het kader van de toezeggingsronde voor 2020 besloot de Commissie de uitvoeringsperiode te verlengen tot na 2020, om te waarborgen dat de lidstaten genoeg tijd hebben om deze toezeggingen volledig te kunnen nakomen. Het oorspronkelijk eenjarige programma wordt daartoe omgezet in een tweejarig programma voor de periode 2020-2021, waarin de lidstaten 29 500 personen zouden moeten hervestigen. Voorts wordt de lidstaten verzocht te overwegen om zo mogelijk zelf aanvullende nationale hervestigingsprogramma's te bekostigen.

⁽¹⁰⁾ De financiële ondersteuning combineert begrotingskredieten uit 2019 en 2020, die de lidstaten in twee tranches ter beschikking zijn gesteld.

⁽¹¹⁾ [https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grandi-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement resumption](https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grandi-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement%20resumption)

⁽¹²⁾ COM(2020) 2516 final.

- (21) Om te waarborgen dat de inspanningen van de EU op het gebied van hervestiging probleemloos worden hervat na de verstoring als gevolg van de coronaviruspandemie, zou moeten worden overwogen om vanaf 2022 met nieuwe hervestigingsprogramma's te werken, rekening houdend met de financiële middelen die in het kader van het Fonds voor asiel, migratie en integratie 2021-2027 zijn toegewezen ter ondersteuning van de toezeggingen van de lidstaten. Het blijft de ambitie van de Unie om het aantal hervestigingen in de komende jaren geleidelijk op te voeren.
- (22) Naast de financiële steun van de EU zijn er nog verschillende maatregelen genomen om de lidstaten te helpen bij de hervestiging van personen. Het EASO streeft ernaar de lidstaten te helpen bij het nakomen van hun toezeggingen op het gebied van hervestiging. De ondersteuningsfaciliteit voor hervestiging in Istanbul, die sinds april 2019 operationeel is (proeffase), ondersteunt de inspanningen van de lidstaten op het gebied van hervestiging vanuit Turkije. Bovendien bevordert het door het EASO gefaciliteerde netwerk voor hervestiging en toelating op humanitaire gronden, dat sinds januari 2020 operationeel is, samenwerking en kennisuitwisseling tussen de lidstaten, met de nadruk op specifieke EU-onderwerpen. Het netwerk is het belangrijkste forum waarbinnen de lidstaten de gevolgen van de coronaviruspandemie bestrijden door informatie uit te wisselen en van elkaar te leren.
- (23) Overeenkomstig de driejarenstrategie van de UNHCR (2019-2021) inzake hervestiging en aanvullende trajecten is het bovendien passend om te ijveren voor de invoering of de ruimere benutting van modellen voor toelating op humanitaire gronden en andere aanvullende trajecten, bij wijze van extra toelatingsmogelijkheid, zodat er meer plaatsen beschikbaar komen via veilige en legale trajecten, naast hervestiging.
- (24) De voorgestelde verordening tot vaststelling van een Uniekader voor hervestiging bepaalt dat de lidstaten voor toelating op humanitaire gronden van financiële middelen worden voorzien.
- (25) Aangezien de modellen voor toelating op humanitaire gronden heel divers zijn, zijn er in de lidstaten en in derde landen al tal van veelbelovende ervaringen opgedaan, die kunnen worden opgeschaald of in andere lidstaten kunnen worden overgenomen.
- (26) Meerdere lidstaten hebben regelingen inzake gemeenschapssponsoring⁽¹³⁾ ingevoerd, die hervestiging, toelating op humanitaire gronden en andere aanvullende trajecten kunnen ondersteunen. In alle gevallen kunnen particuliere sponsors, groepen particulieren of organisaties zonder winstoogmerk een gestructureerde rol spelen bij het verwelkomen en integreren van personen die internationale bescherming nodig hebben.
- (27) In het kader van hervestiging kunnen regelingen inzake gemeenschapssponsoring lidstaten helpen om het aantal plaatsen voor hervestiging te vergroten en vluchtelingen met succes te integreren in gastvrije gastgemeenschappen. Op basis van een sterk partnerschap tussen de staat en organisaties uit het maatschappelijk middenveld, individuele personen of groepen personen, bieden particuliere sponsors doorgaans financiële, praktische en morele steun bij de toelating of integratie van vluchtelingen. Volgens de uit 2018 daterende studie over de haalbaarheid en de toegevoegde waarde van sponsorregelingen⁽¹⁴⁾ kunnen modellen inzake gemeenschapssponsoring vele verschillende vormen aannemen. Afhankelijk van hun opzet en doel dragen deze regelingen ertoe bij dat er meer plaatsen beschikbaar komen voor personen die bescherming nodig hebben, maken zij snellere en doeltreffendere integratie mogelijk, verbeteren zij de publieke steun voor vluchtelingen en hervestiging, en helpen zij irreguliere secundaire bewegingen van hervestigde personen te voorkomen.
- (28) Naast hervestiging zijn er ook andere vormen van gemeenschapssponsoring die als model kunnen dienen, waaronder de praktijk die sommige lidstaten en particuliere organisaties "humanitaire corridors" noemen, d.w.z. het model dat momenteel in Italië, Frankrijk en België wordt toegepast door confessionele organisaties, in samenwerking met de respectieve nationale overheden. Bij dit model zijn particuliere sponsors betrokken bij alle fasen van het toelatingsproces: van de identificatie van personen die internationale bescherming nodig hebben tot en met de overbrenging naar de betrokken lidstaat. Ook zorgen de sponsors voor opvang en integratie en dragen zij de betrokken kosten. Sinds 2016 zijn meer dan 2 700 personen die internationale bescherming nodig hadden, op deze manier aangekomen in Europa (met name in Italië en Frankrijk). De precieze regels voor de samenwerking tussen de staat en de particuliere sponsors worden dikwijls vastgelegd in memoranda van overeenstemming.
- (29) Gezien de voordelen van gemeenschapssponsoring zou de Unie zich krachtiger moeten inzetten voor een EU-aanpak van gemeenschapssponsoring die voortbouwt op de ervaring van de lidstaten en waarbij ook de EASO een rol speelt. De Unie zal steun blijven verlenen voor de opbouw van de capaciteit van actoren uit het maatschappelijk middenveld die betrokken zijn bij regelingen inzake gemeenschapssponsoring, en zij bevordert transnationale uitwisselingen over kennisdeling teneinde bestaande programma's op het gebied van gemeenschapssponsoring op te schalen en nieuwe programma's te creëren, ook in lidstaten die dergelijke regelingen nog niet hebben uitgevoerd. In 2019 deed de Commissie daarom een specifieke oproep tot het indienen van voorstellen in het kader van het AMIF-actieprogramma⁽¹⁵⁾. Het bevorderen van

⁽¹³⁾ In een aantal landen ook wel aangeduid als "particuliere sponsoringprogramma's".

⁽¹⁴⁾ <https://op.europa.eu/nl/publication-detail/-/publication/1dbb0873-d349-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-114630059>

⁽¹⁵⁾ 2019 Call for Proposals AMIF-2019-AG-Call, Topic 1: Fostering the integration of persons in need of protection through private sponsorship schemes.

complementaire trajecten voor personen die bescherming nodig hebben en van hun verdere integratie is een van de onderwerpen die worden genoemd in de oproep tot het indienen van voorstellen voor transnationale acties op het gebied van asiel, migratie en integratie in het kader van het werkprogramma AMIF 2020 ⁽¹⁶⁾.

- (30) De coronaviruspandemie heeft ook gevolgen gehad voor de regelingen inzake gemeenschapssponsoring. In haar richtsnoeren betreffende de uitvoering van de relevante EU-bepalingen op het gebied van asiel en terugkeer en betreffende hervestigingsprocedures moedigde de Commissie de lidstaten aan om de communicatiekanalen met de sponsors open te houden, de sponsors op de hoogte te houden van de ontwikkelingen en sponsors te blijven werven en screenen, zodat er in de toekomst meer opvang beschikbaar zal zijn.
- (31) Zoals de UNHCR heeft benadrukt, wordt gezinshereniging algemeen gezien als een sleutelfactor voor succesvolle integratie in het gastland. Gedwongen ontheemden die internationale bescherming nodig hebben, krijgen bij het uitoefenen van hun recht op gezinshereniging vaak te maken met tal van uitdagingen, zoals langdurige en omslachtige administratieve procedures ⁽¹⁷⁾. Dit kan leiden tot pogingen om de regels te omzeilen via gevaarlijke irreguliere migratie. Om de toegang tot het recht op gezinshereniging overeenkomstig de richtlijn inzake gezinshereniging ⁽¹⁸⁾ te vergemakkelijken, worden de lidstaten aangemoedigd om steunprogramma's voor gezinshereniging op te zetten die de toegang tot informatie verbeteren en de visumaanvraagprocedure vereenvoudigen. Voor gevallen die buiten de werkingssfeer van de richtlijn inzake gezinshereniging vallen, wordt de lidstaten verzocht om programma's voor toelating op humanitaire gronden op te zetten, zoals sponsoring van gezinnen.
- (32) Om optimaal gebruik te maken van de vaardigheden, kwalificaties en motivatie van personen die internationale bescherming nodig hebben, zouden ook andere aanvullende trajecten voor toelating moeten worden onderzocht, zoals onderwijs of werk. Verscheidene lidstaten ondersteunen programma's die de toegang tot bestaande legale kanalen vergemakkelijken voor personen die internationale bescherming nodig hebben, zoals studenten of werknemers. De lidstaten worden aangemoedigd om bij dergelijke procedures gebruik te maken van het EU-instrument voor het opstellen van een vaardigheidsprofiel voor onderdanen van derde landen. Dit speciale online-instrument helpt de vaardigheden en kwalificaties van personen met een migratieachtergrond te inventariseren en documenteren ⁽¹⁹⁾.
- (33) Naar schatting heeft wereldwijd minder dan drie procent van de vluchtelingen toegang tot hoger onderwijs ⁽²⁰⁾. Ook als zij over de nodige vaardigheden en de nodige kennis beschikken, ontbreekt het hun vaak aan de informatie en financiële middelen om zich in te schrijven voor postdoctorale of voorgezette academische programma's in de Unie. De lidstaten zouden moeten overwegen om de toegang tot universiteiten voor jongeren die internationale bescherming nodig hebben, te verbeteren en het zo gemakkelijker voor hen te maken om tot hun grondgebied te worden toegelaten als student. Voor dergelijke initiatieven kunnen een proactief selectieproces in derde landen, taalcursussen, flexibiliteit met betrekking tot de criteria voor toelating tot studieprogramma's en -beurzen alsook speciale integratiemaatregelen bij aankomst nodig zijn. Studenten die na hun afstuderen in de betrokken lidstaat willen blijven overeenkomstig Richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²¹⁾, zouden in aanmerking moeten komen voor counseling en hulp bij het vinden van een baan.
- (34) Om de uitvoering van dergelijke programma's te vergemakkelijken, zal de Commissie de lidstaten aanmoedigen om van elkaar te leren en ervaringen uit te wisselen; ook zal zij onderzoeken hoe de EU het opzetten en ontwikkelen van deze trajecten voor studenten financieel zou kunnen ondersteunen.
- (35) De lidstaten zouden voorts moeten overwegen om in partnerschap met de particuliere sector, werkgevers, vakbonden en het maatschappelijk middenveld innovatieve regelingen op het gebied van internationale arbeidsmobiliteit te ontwikkelen voor personen die bescherming nodig hebben.
- (36) Het EASO zal samen met het netwerk voor hervestiging en toelating op humanitaire gronden de lidstaten helpen bij het ontwerpen en uitvoeren van programma's voor toelating op humanitaire gronden en andere aanvullende trajecten.

⁽¹⁶⁾ Commission Implementing Decision of 26.6.2020 on the financing of Union Actions in the framework of the Asylum, Migration and Integration Fund and the adoption of the work programme for 2020: <https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/financing/fundings/migration-asylum-borders/asylum-migration-integration-fund/union-actions/docs/c4223-annex-decision-amif-awp-2020.pdf>

⁽¹⁷⁾ <https://www.unhcr.org/uk/protection/basic/5f5743f84/families-together-family-reunification-for-refugees-in-the-european-union.html>

⁽¹⁸⁾ Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB L 251 van 3.10.2003, blz. 12).

⁽¹⁹⁾ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>

⁽²⁰⁾ De schattingen van de UNHCR: <https://www.unhcr.org/tertiary-education.html>

⁽²¹⁾ Richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten (PB L 132 van 21.5.2016, blz. 21), artikel 25.

- (37) Bij de uitvoering van programma's voor hervestiging, toelating op humanitaire gronden en andere aanvullende trajecten zouden de lidstaten rekening moeten houden met de verplichtingen van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap.
- (38) Om het toezicht op de uitvoering van de EU-hervestigingsregelingen in 2020 en 2021 te waarborgen, zouden de lidstaten de Commissie desgevraagd moeten informeren over de personen die overeenkomstig hun toezegging op hun grondgebied zijn hervestigd, en daarbij moeten vermelden vanuit welk land de betrokkene is hervestigd. De Commissie zal ook toezicht houden op de verschillende projecten en programma's voor toelating op humanitaire gronden die in de lidstaten worden uitgevoerd, teneinde het overzicht te bewaren over alle legale trajecten voor personen die internationale bescherming nodig hebben en het aantal plaatsen dat via deze kanalen wordt aangeboden.
- (39) Deze aanbeveling dient te zijn gericht tot de lidstaten. De geassocieerde Dublinstaten wordt verzocht om bij te dragen aan de gemeenschappelijke Europese hervestigingsinspanningen alsook aan gemeenschappelijke inspanningen in verband met andere aanvullende trajecten,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

ERVOOR ZORGEN DAT MEER LIDSTATEN ZICH BEZIGHouden MET HERVESTIGING EN TOELATING OP HUMANITAIRE GRONDEN

1. De lidstaten zouden moeten bijdragen aan het verschaffen van legale trajecten voor personen die internationale bescherming nodig hebben, in een geest van internationale solidariteit met de eerste landen van asiel en de landen van doorreis, en de onderlinge solidariteit moeten versterken.

DE UITVOERINGSINSPANNINGEN IN HET KADER VAN DE CORONAVIRUSPANDEMIE OPVOEREN EN HERVESTIGING OP DE MIDDELLANGE TERMIJN OPSCHALEN

2. Om te zorgen voor een goede aansluiting bij de overgang van de eerdere EU-hervestigingsregelingen naar het stabiele hervestigingskader van de Unie, wordt de lidstaten verzocht om, voortbouwend op de ervaring die is opgedaan bij de uitvoering van die regelingen, het streefcijfer inzake hervestiging dat in het kader van de toezeggingsronde voor 2020 is vastgesteld, te bereiken, d.w.z. ten minste 29 500 personen die internationale bescherming nodig hebben, gedurende een periode van twee jaar (1 januari 2020 tot en met 31 december 2021) over te brengen uit derde landen.
3. De lidstaten wordt verzocht de beloftes die zij hebben gedaan in het kader van de toezeggingsronde voor 2020, zo spoedig mogelijk als in het licht van de coronaviruspandemie haalbaar is, na te komen. Zij worden aangemoedigd zich te bezinnen op innovatieve werkmethoden en hun procedures aan te passen aan de veranderende praktijk, ook in de eerste landen van asiel.
4. De lidstaten die hun toezeggingen in het kader van de EU-hervestigingsregeling voor 2018-2019 ⁽²⁾ nog niet volledig gestand hebben gedaan, worden aangemoedigd om dit in 2020 en 2021 alsnog te doen, conform hun nationale programma's van het AMIF.
5. In 2020 en 2021 zouden de lidstaten hun activiteiten op het gebied van hervestiging moeten voortzetten, voor zover zulks mogelijk is tijdens de coronaviruspandemie, en gerichte toezeggingen moeten doen:
 - a) om te waarborgen dat de hervestiging vanuit Turkije van Syriërs en andere onderdanen van derde landen en staatloze personen die door het Syrische conflict ontheemd zijn geraakt, wordt voortgezet, ter ondersteuning van de tenuitvoerlegging van de verklaring EU-Turkije van maart 2016; daarbij gaat het ook om de activering van de vrijwillige regeling voor toelating op humanitaire gronden, gesteld dat aan alle randvoorwaarden daarvoor wordt voldaan en dat de irreguliere overtochten tussen Turkije en de EU stoppen of ten minste aanzienlijk en duurzaam in aantal zijn verminderd;
 - b) te zorgen voor ononderbroken hervestiging vanuit Libanon en Jordanië;
 - c) bij te dragen tot verdere stabilisering van de situatie in het centrale Middellandse Zeegebied door bescherming behoevende personen te hervestigen vanuit Libië, Niger, Tsjaad, Egypte, Ethiopië en Sudan, onder meer door ondersteuning van tijdelijke UNHCR-mechanismen voor noodevacuatie van de kwetsbaarste groepen migranten uit Libië die zich in Niger en Rwanda bevinden.

⁽²⁾ Aanbeveling (EU) 2017/1803.

6. De lidstaten wordt verzocht om flexibel te reageren op de dringende behoeften op het gebied van hervestiging in de wereld. Hun wordt verzocht zo veel mogelijk toezeggingen inzake hervestiging uit te voeren en goed gebruik te maken van het budget dat hun ter beschikking is gesteld. De lidstaten zouden hun hervestigingsprogramma's moeten uitvoeren in nauwe samenwerking met de UNHCR en zo nodig met ondersteuning van de EASO.
7. Om ervoor te zorgen dat de hervestigingsoperaties na de verstoringen als gevolg van de coronaviruspandemie doorgang vinden en weer groeien, wordt de lidstaten verzocht om bij te dragen aan de toekomstige EU-hervestigingsprogramma's. De lidstaten wordt verzocht hun bestaande hervestigingsprogramma's op te schalen, eerdere hervestigingsprogramma's te hervatten of nieuwe hervestigingsprogramma's op te zetten, zodat, wanneer hervestiging weer mogelijk is onder omstandigheden die voor alle betrokken veilig zijn, er meer plaatsen beschikbaar zijn voor personen die internationale bescherming nodig hebben.

ZORGEN VOOR HOOGWAARDIGE HERVESTIGINGSPROGRAMMA'S

8. De lidstaten zouden moeten waarborgen dat alle fasen van het hervestigingsproces correct worden uitgevoerd, met name wat betreft de vóór vertrek (op afstand) te verstrekken oriëntatie en de na aankomst te verstrekken informatie. Hun wordt verzocht om te zorgen voor voldoende passende opvangcapaciteit, gezien de toegenomen bezorgdheid uit het oogpunt van de volksgezondheid, zodat de geselecteerde personen snel naar Europa kunnen komen.
9. De lidstaten worden aangemoedigd om speciale doeltreffende programma's voor de integratie en sociale inclusie van hervestigde personen te ontwerpen, waarbij met name rekening wordt gehouden met hun kwetsbaarheid. Hun wordt verzocht om nauw met het maatschappelijk middenveld en de gastgemeenschappen samen te werken bij het invoeren of uitbreiden van regelingen inzake gemeenschapssponsoring voor hervestiging die beogen hervestigde vluchtelingen doeltreffender, beter en sneller in de gastsamenlevingen te integreren.
10. De lidstaten zouden interne controle- en evaluatieprogramma's moeten invoeren voor het meten van de doelmatigheid en de doeltreffendheid van hun hervestigingsregelingen en van relevante integratieprogramma's.

BEVORDEREN VAN TOELATING OP HUMANITAIRE GRONDEN

11. De lidstaten wordt verzocht meer kwetsbare personen die internationale bescherming nodig hebben, toe te laten tot hun grondgebied. Naast hervestiging zouden zij met name moeten overwegen om andere legale trajecten voor kwetsbare personen die internationale bescherming nodig hebben, op te zetten of uit te breiden.
12. Voorts wordt de lidstaten verzocht om de toegang tot het recht op gezinshereniging te vergemakkelijken door steunprogramma's voor gezinshereniging op te zetten die de toegang tot informatie verbeteren en de visumaanvraagprocedure vereenvoudigen. Verder wordt hen verzocht te voorzien in trajecten voor de toelating van familieleden van personen die internationale bescherming genieten, door middel van programma's voor toelating op humanitaire gronden, zoals regelingen voor sponsoring van gezinnen.
13. De lidstaten wordt verzocht bij te dragen aan een EU-aanpak van gemeenschapssponsoring en op basis van de waaier van modellen voor toelating op humanitaire gronden toelatingsprogramma's te ontwerpen die in overeenstemming zijn met hun respectieve nationale prioriteiten en rekening houden met de prioriteiten en belangen op het gebied van de externe betrekkingen van de EU.
14. De lidstaten wordt verzocht nauw samen te werken met het maatschappelijk middenveld om gemeenschapssponsorregelingen in te voeren of uit te breiden als een traject voor toelating op humanitaire gronden waarbij particuliere sponsors, groepen particulieren of ngo's betrokken zijn bij de verschillende fasen van het programma, d.w.z. van het selecteren van personen die internationale bescherming nodig hebben, in het derde land, tot en met hun integratie na aankomst.
15. Bij het ontwerpen van deze regelingen voor gemeenschapssponsoring zouden de lidstaten en hun partners transparante en niet-discriminerende selectiecriteria moeten vaststellen voor personen die internationale bescherming nodig hebben. Vanaf het begin van het programma zouden zij ervoor moeten zorgen dat de respectieve rollen en verantwoordelijkheden van het maatschappelijk middenveld en de overheid in de fasen voor vertrek en na aankomst duidelijk zijn omschreven. De lidstaten blijven verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en toelatingsprocedures en moeten waarborgen dat er passende waarborgen en vangnetten zijn.
16. De lidstaten wordt verzocht gemeenschapssponsorregelingen in te voeren of uit te breiden die gericht zijn op betere en snellere integratie en sociale inclusie van personen aan wie internationale bescherming is verleend en op het verbeteren van de publieke steun door gastvrijere, inclusievere samenlevingen te creëren.

17. De lidstaten worden aangemoedigd om tijdens en na de coronaviruspandemie contact te houden met de communicatiekanalen met particuliere sponsors en ervoor te zorgen dat particuliere sponsors de sponsorregelingen actief blijven ondersteunen.
18. De lidstaten wordt verzocht gebruik te maken van de diverse mogelijkheden van cofinanciering door de EU ter bevordering van sponsorregelingen.

BEVORDEREN VAN AANVULLENDE TRAJECTEN VOOR PERSONEN DIE INTERNATIONALE BESCHERMING NODIG HEBBEN IN VERBAND MET ONDERWIJS EN WERK

19. De lidstaten worden aangemoedigd om programma's te ontwikkelen en ondersteunen die de toegang tot andere bestaande legale kanalen vergemakkelijken voor personen die internationale bescherming nodig hebben, en zo nodig EU-instrumenten te gebruiken voor het inventariseren en documenteren van hun vaardigheden en kwalificaties. Ook worden de lidstaten aangemoedigd om zo spoedig mogelijk toegang te verlenen tot de arbeidsmarkt, door middel van onder meer activeringsprogramma's (bv. voor om- en bijscholing). Om de integratie op de arbeidsmarkt te vergemakkelijken, zouden de lidstaten nauw moeten samenwerken met de sociale partners.
20. De lidstaten zouden moeten overwegen om de toegang tot universiteiten te verbeteren voor jongeren die internationale bescherming nodig hebben. Zij zouden deze jongeren kunnen aanmerken als student, met inachtneming van hun specifieke behoeften. De lidstaten zouden kunnen overwegen om in nauwe samenwerking met universiteiten speciale programma's op te zetten met een flexibelere academische selectieprocedure, financiële steun en passende taalcursussen, of hun bestaande initiatieven op te schalen. Zij zouden counseling moeten verstrekken en afgestudeerden die in de lidstaten willen blijven, moeten helpen bij het zoeken naar werk.
21. De lidstaten zouden moeten overwegen om in partnerschap met de particuliere sector en werkgevers innovatieve regelingen op het gebied van internationale arbeidsmobiliteit te ontwikkelen voor personen die internationale bescherming nodig hebben, zonder dat dit afbreuk doet aan hun recht op bescherming.
22. De lidstaten wordt verzocht om bij te dragen aan een EU-aanpak van gemeenschapssponsoring, ter ondersteuning van de aanvullende trajecten voor onderwijs en werk voor personen die internationale bescherming nodig hebben.

DE SAMENWERKING TUSSEN DE LIDSTATEN VERSTERKEN EN HERVESTIGING OP MONDIAAL NIVEAU BEVORDEREN

23. Om optimaal te profiteren van de voordelen en het potentieel van samenwerking en coördinatie op EU-niveau op het gebied van hervestiging, toelating op humanitaire gronden, gemeenschapssponsoring en aanvullende trajecten, worden de lidstaten uitgenodigd om deel te nemen aan het EASO-netwerk voor hervestiging en toelating op humanitaire gronden en aangemoedigd om actief bij te dragen aan de bijeenkomsten en activiteiten van het netwerk.
24. De lidstaten zouden in het kader van het EASO-netwerk voor hervestiging en toelating op humanitaire gronden moeten samenwerken om een tijdige en vlotte hervatting van de hervestigingen te vergemakkelijken wanneer de beperkingen in verband met de coronaviruspandemie worden opgeheven en nieuwe werkwijzen en procedures moeten ontwikkelen om hervestigingsoperaties op de middellange termijn veerkrachtiger te maken.
25. Om hervestiging wereldwijd verder uit te breiden, zouden de lidstaten met derde landen moeten samenwerken en deze landen moeten helpen bij het opzetten van hun hervestigingsprogramma's door het opbouwen van capaciteit en het uitwisselen van ervaringen en beste praktijken, op basis van de expertise van de EASO en in samenwerking met de UNHCR en de IOM.

MONITORING

26. De lidstaten zouden de Commissie desgevraagd moeten meedelen hoeveel personen er conform de toezeggingen op hun grondgebied zijn hervestigd en daarbij ook moeten vermelden vanuit welk land de hervestiging plaatsvond.
27. De lidstaten zouden de Commissie op de hoogte moeten houden van de toelatingen op grond van de regelingen voor toelating op humanitaire gronden en andere aanvullende trachten.

FINANCIËLE STEUN

28. De lidstaten zouden ten volle gebruik moeten maken van de financiële steun die gedurende de rest van de uitvoeringsperiode nog voor de toezeggingen beschikbaar is via het Fonds voor asiel, migratie en integratie. Er zou moeten worden gewaarborgd dat alle fasen van de hervestigingsprocedure als bedoeld in deze aanbeveling correct worden uitgevoerd.
29. De lidstaten zouden ook ten volle moeten gebruikmaken van andere mogelijkheden om met EU-financiering te zorgen voor ondersteuning en verbetering van hervestiging, toelating op humanitaire gronden en andere aanvullende trajecten voor personen die internationale bescherming nodig hebben en hun integratie en sociale inclusie in de gastlanden. Daarbij moet met name worden gedacht aan de inzet van het Europees Sociaal Fonds en het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, met inachtneming van de respectieve doelstellingen daarvan.

ADRESSATEN

Deze aanbeveling is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 23 september 2020.

Voor de Commissie
Ylva JOHANSSON
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Hervestiging: toezeggingen 2020

Lidstaat	Totaal aantal plaatsen 2020
België	758
Bulgarije (*)	[25]
Tsjechië	
Denemarken	
Duitsland	5 500
Estland	
Ierland	994
Griekenland	
Spanje	1 000
Frankrijk	5 200
Kroatië	100
Italië	700
Cyprus	
Letland	
Litouwen	18
Luxemburg (*)	[50]
Hongarije	
Malta (*)	[20]
Nederland	1 902
Oostenrijk	
Polen	
Portugal	1 150
Roemenië	200
Slovenië	
Slowakije	
Finland	850
Zweden	5 114
Verenigd Koninkrijk	6 000
TOTAAL	29 487

(*) Uitvoering van toezeggingen in het kader van de vorige regeling (niet meegeteld bij de toezeggingronde 2020)

AANBEVELING (EU) 2020/1365 VAN DE COMMISSIE**van 23 september 2020****betreffende samenwerking tussen lidstaten met betrekking tot operaties die worden uitgevoerd door vaartuigen die eigendom zijn van of geëxploiteerd worden door particuliere entiteiten met het oog op opsporings- en reddingsactiviteiten**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 292,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het verlenen van bijstand aan personen die op zee in nood verkeren, is een wettelijke verplichting van de lidstaten uit hoofde van internationaal gewoonterecht en internationale verdragen, met name het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS-verdrag, 1974), het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (Unclos, 1979) en het Internationaal Verdrag inzake opsporing en redding op zee (SAR-verdrag, 1979), alsmede het recht van de Unie. De Europese Unie is verdragsluitende partij bij het Verdrag inzake het recht van de zee.
- (2) Sinds 2014 hebben duizenden mensen geprobeerd de Middellandse Zee over te steken om Europa te bereiken. Een multidisciplinaire respons van de Europese Unie en haar lidstaten is dan ook vereist om verlies van mensenlevens te voorkomen, het migratiebeheer te verbeteren, de diepere oorzaken van irreguliere migratie aan te pakken en georganiseerde criminele groepen van migrantensmokkelaars en mensenhandelaars te verstoren.
- (3) Hoewel de irreguliere migratie naar de EU de afgelopen twee jaar is afgenomen en minder mensen op zee zijn omgekomen, is in het kader van migratie nog steeds het riskante gebruik van kleine niet-zeewaardige vaartuigen op de Middellandse Zee kenmerkend, een praktijk waarbij de georganiseerde misdaad een grote rol speelt en die tot onaanvaardbare sterfgevallen leidt. Volgens de Internationale Organisatie voor Migratie bedroeg het aantal sterfgevallen in het Middellandse Zeegebied tot nu toe in 2020 meer dan 500, in 2019 meer dan 1 880 en sinds 2014 in totaal meer dan 20 300. Dit betekent dat met name de route door het centrale Middellandse Zeegebied naar Europa wereldwijd de meeste slachtoffers eist.
- (4) Sinds 2015 zijn de opsporings- en reddingscapaciteit, de coördinatie en de effectiviteit van de respons op de migratiecrisis in het Middellandse Zeegebied aanzienlijk verbeterd, onder andere door aanzienlijke bijdragen van de kuststaten en de grotere rol van particuliere en commerciële vaartuigen. De EU en de lidstaten hebben hun capaciteit in het Middellandse Zeegebied versterkt via onder meer nationale operaties en door het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex) geleide operaties, zoals Themis (voorheen Triton), Poseidon en Indalo, alsmede voorheen de maritieme operatie EUNAVFOR MED Sophia van de EU, die sinds 2015 hebben bijgedragen tot het redden van meer dan 600 000 mensen op zee.
- (5) In dit verband exploiteren ook diverse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) particuliere vaartuigen, voornamelijk in het centrale Middellandse Zeegebied, waarmee aanzienlijk is bijgedragen aan het redden van personen op zee, die vervolgens naar het grondgebied van de EU worden gebracht om veilig van boord te gaan. Zoals in het EU-actieplan tegen migrantensmokkel (2015–2020) reeds is benadrukt en in de richtsnoeren van de Commissie over het hulpverleningspakket (C(2020) 6470) nader wordt uiteengezet, moet worden voorkomen dat personen die humanitaire bijstand verlenen aan mensen die op zee in nood verkeren, strafbaar worden gesteld, en moeten passende strafrechtelijke sancties tegen mensensmokkelaars worden toegepast.
- (6) Het Europees Parlement heeft in zijn resolutie van 18 april 2018 over de voortgang met de mondiale pacts van de VN inzake veilige, ordelijke en reguliere migratie en inzake vluchtelingen (2018/2642 (RSP)) aangedrongen op een grotere opsporings- en reddingscapaciteit voor personen in nood, de inzet van een grotere capaciteit door alle staten en de erkenning van de ondersteuning door particuliere actoren en ngo's bij het uitvoeren van reddingsoperaties op zee en op het land.
- (7) Bij opsporings- en reddingsoperaties in noodsituaties zijn coördinatie en snelle ontscheping op een veilige plaats vereist, en moeten de grondrechten van de geredde personen worden geëerbiedigd in overeenstemming met de in het Handvest van de grondrechten van de EU neergelegde verplichtingen, met inbegrip van het beginsel van non-refoulement, en tevens in overeenstemming met het internationale gewoonterecht en internationale verdragen inzake mensenrechten en het recht van de zee, met inbegrip van de richtsnoeren van de Maritieme Veiligheidscommissie (MSC) van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) betreffende de behandeling van op zee geredde personen.
- (8) De afgelopen jaren is er in het Europese maritieme landschap een nieuwe vorm van opsporings- en reddingsoperaties ontstaan, waarbij door ngo's in het centrale Middellandse Zeegebied geëxploiteerde vaartuigen hoofdzakelijk worden ingezet voor opsporings- en reddingsoperaties die worden uitgevoerd onder de coördinatie van de nationale maritieme reddingscoördinatiecentra of op eigen initiatief. In veel gevallen voeren deze schepen meerdere reddingsoperaties achtereenvolgens uit, voordat de geredde personen op een veilige plaats van boord gaan.

- (9) Migrantensmokkel op zee is een strafbaar feit dat het leven van mensen in gevaar kan brengen en waartegen sancties worden getroffen op grond van zowel het Europees als het internationaal recht. De Europese Unie en haar lidstaten zijn partij bij het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (UNTOC) en de protocollen daarbij, waaronder het Protocol tegen de smokkel van migranten over land, over zee en door de lucht, tot aanvulling van het UNTOC. In dit verband is het essentieel dat wordt voorkomen dat netwerken van migrantensmokkelaars en mensenhandelaars, met inbegrip van criminele organisaties die mensen verhandelen of zich schuldig maken aan met slavernij gelijkgestelde vormen van uitbuiting, misbruik maken van reddingsoperaties die door particuliere vaartuigen in de Middellandse Zee worden uitgevoerd.
- (10) Er wordt aan herinnerd dat het SAR-verdrag de verdragsluitende partijen verplicht deel te nemen aan de ontwikkeling van opsporings- en reddingsdiensten en onverwijld maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de nodige bijstand wordt verleend aan personen die op zee in nood zijn of lijken te zijn; de betrokken partijen dienen samen te werken en daarbij hun activiteiten te coördineren, zodat de geholpen overlevenden het te hulp geschoten schip zo snel als redelijkerwijs mogelijk is op een veilige plaats kunnen verlaten. Overeenkomstig de IMO-richtsnoeren betreffende de behandeling van op zee geredde personen moet bij de keuze van een veilige plaats voor ontscheping rekening worden gehouden met verschillende belangrijke factoren en de specifieke omstandigheden van elk geval. In het geval van asielzoekers en vluchtelingen die op zee worden gered, moet onder meer worden voorkomen dat ontscheping plaatsvindt in gebieden waar het leven en de vrijheden van personen die hebben verklaard dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben, in gevaar zouden komen. Bovendien moeten de bevoegde overheidsinstanties volgens de IMO-richtsnoeren alles in het werk stellen om de regelingen voor het ontschepen van overlevenden te bespoedigen, waarbij wordt benadrukt dat de noodzakelijke coördinatie in sommige gevallen tot onvermijdelijke vertragingen kan leiden.
- (11) De regelmatige aanwezigheid van ngo-vaartuigen die in de Middellandse Zee opsporings- en reddingsactiviteiten uitvoeren, brengt specifieke operationele behoeften met zich mee inzake betere coördinatie en samenwerking tussen de vaartuigen die geredde personen vervoeren en de nationale autoriteiten; lidstaten kunnen daarbij verschillende rollen spelen, namelijk als: staten die de opsporings- en reddingsoperaties coördineren; staten die geredde personen opvangen die op hun grondgebied van boord gaan; staten waar de niet-gouvernementele organisaties wettelijk zijn gevestigd; en staten onder de vlag waarvan de bij de opsporings- en reddingsactiviteiten gebruikte schepen varen.
- (12) Particuliere vaartuigen die zich op de Middellandse Zee met reddingsactiviteiten bezighouden, zijn betrokken bij complexe en vaak herhaalde opsporings- en reddingsoperaties, die betrekking kunnen hebben op grote aantallen mensen in verhouding tot de capaciteit van het vaartuig en waarbij, vanaf de redding tot aan de ontscheping, talloze partijen betrokken kunnen zijn. Het overheidsbeleid, waaronder het beleid inzake de veiligheid, moet er daarom voor zorgen dat deze vaartuigen naar behoren worden geregistreerd en voldoen aan de relevante veiligheids- en gezondheidseisen die aan deze activiteiten verbonden zijn, zodat zij geen gevaar vormen voor de bemanning of de geredde personen. Deze activiteiten moeten plaatsvinden in een gecoördineerd kader, door middel van intensieve samenwerking en coördinatie tussen particuliere exploitanten en nationale autoriteiten.
- (13) Het feit dat in kustlidstaten herhaaldelijk geredde personen aan land worden gebracht, heeft directe gevolgen voor het stelsel van die staten voor migratiebeheer en zorgt voor een onmiddellijke en versterkte druk op hun migratie- en asielstelsel, met inbegrip van hun opvang- en verwerkingscapaciteit.
- (14) Naast andere initiatieven heeft de Commissie op 4 juli 2017 een Actieplan inzake maatregelen ter ondersteuning van Italië, ter vermindering van de druk langs de centrale Middellandse Zeeroute en ter bevordering van de solidariteit aangenomen, dat onder meer inhield dat Italië een gedragscode zou opstellen voor ngo's die opsporings- en reddingsactiviteiten uitvoeren in het Middellandse Zeegebied, in overleg met de Commissie en op basis van een dialoog met ngo's.
- (15) Naast de tot dusver verrichte coördinatie-inspanningen, onder meer in het kader van het forum Shared Awareness and De-confliction in the Mediterranean (SHADE MED) dat door de maritieme EU-operatie Sophia is opgezet, is het nog steeds noodzakelijk om gezien het specifieke karakter van de opsporings- en reddingsmethoden die de afgelopen jaren in het Middellandse Zeegebied zijn opgekomen, een structureler, betrouwbaarder en duurzamer kader toe te passen, in overeenstemming met de bevoegdheden van de EU en de desbetreffende internationale normen. Dat kader moet specifieke regels voor de solidariteit tussen de lidstaten bevatten en tegemoetkomen aan de behoefte aan versterkte samenwerking tussen met name de vlaggenstaten en de kustlidstaten. Samenwerking met particuliere organisaties die schepen bezitten of exploiteren om opsporings- en reddingsactiviteiten uit te voeren en geredde personen naar het grondgebied van de EU te brengen, is eveneens noodzakelijk; het desbetreffende kader moet er ook op gericht zijn passende informatie te verstrekken over de activiteiten en de bestuurlijke structuur van deze entiteiten, in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel en het Handvest van de grondrechten van de EU. In het belang van alle opvarenden moet het kader de veiligheid vergroten, in overeenstemming met de toepasselijke internationale wetgeving.

- (16) De Commissie zal een interdisciplinaire contactgroep opzetten voor de samenwerking tussen de lidstaten en de coördinatie van hun activiteiten ter uitvoering van deze aanbeveling. De contactgroep zal een overzicht opstellen van de nationale regels en praktijken en van de lering die is getrokken. De groep zal nagaan of betere methoden kunnen worden gevonden voor de samenwerking tussen de vlaggenstaten en de kuststaten met betrekking tot hun taken en verantwoordelijkheden, en beste praktijken ontwikkelen die voldoen aan de behoeften die voortvloeien uit de opsporings- en reddingsoperaties zoals die de afgelopen jaren zijn ontwikkeld. De contactgroep zal regelmatig contact onderhouden met de belanghebbenden, waaronder EU-agentschappen (met name Frontex), en waar nodig met niet-gouvernementele organisaties die op de Middellandse Zee opsporings- en reddingsactiviteiten uitvoeren, met academici en met internationale organisaties zoals de IMO. Zo kan kennis worden uitgewisseld en ervoor worden gezorgd dat de activiteiten in overeenstemming zijn met het internationale juridische en operationele kader. De lidstaten zouden de Commissie alle relevante informatie over de uitvoering van deze aanbeveling moeten verstrekken. De contactgroep zal toezicht houden op de uitvoering van de aanbeveling en eenmaal per jaar verslag uitbrengen aan de Commissie.
- (17) Bij het ontwikkelen van de Europese strategie voor asiel- en migratiebeheer en het opstellen van de jaarlijkse verslagen over migratiebeheer waarin de verordening asiel- en migratiebeheer voorziet, zal de Commissie op gepaste wijze rekening houden met de werkzaamheden van de contactgroep en met de uitvoering van deze aanbeveling. Op deze basis zal de Commissie, indien nodig, ook toekomstige initiatieven beoordelen en aanbevelen.
- (18) Deze aanbeveling doet geen afbreuk aan enige verplichting tot samenwerking en andere verplichtingen die voortvloeien uit het toepasselijke internationale recht en het recht van de Unie,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

1. De lidstaten zouden onderling moeten samenwerken in verband met operaties op het gebied van opsporing en redding die worden uitgevoerd met vaartuigen die eigendom zijn van of geëxploiteerd worden door particuliere entiteiten, teneinde het aantal dodelijke slachtoffers op zee te verminderen, de veiligheid van de scheepvaart te handhaven en voor een doeltreffend migratiebeheer te zorgen, in overeenstemming met de desbetreffende wettelijke verplichtingen.

Met name zouden de vlaggenstaten en de kustlidstaten regelmatig en tijdig informatie moeten uitwisselen over de bij specifieke reddingsoperaties betrokken vaartuigen en de entiteiten die deze exploiteren of bezitten, in overeenstemming met het internationaal recht en het Unierecht, met inbegrip van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en met inachtneming van de bescherming van persoonsgegevens.
2. De lidstaten zouden onderling en met de Commissie moeten samenwerken, met name via haar contactgroep en in overleg met alle relevante belanghebbenden, in voorkomend geval met inbegrip van particuliere entiteiten die vaartuigen bezitten of exploiteren om opsporings- en reddingsactiviteiten uit te voeren, teneinde beste praktijken vast te stellen en alle nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat:
 - a) de veiligheid op zee toeneemt, en
 - b) de bevoegde autoriteiten kunnen beschikken over alle informatie die zij nodig hebben om de naleving van de veiligheidsnormen op zee en de toepasselijke regels inzake migratiebeheer te monitoren en te controleren.
3. De lidstaten zouden de Commissie ten minste eenmaal per jaar, uiterlijk op 31 maart van het jaar volgend op het referentiejaar, alle relevante informatie over de uitvoering van deze aanbeveling moeten verstrekken.

Gedaan te Brussel, 23 september 2020.

Voor de Commissie
Ylva JOHANSSON
Lid van de Commissie

AANBEVELING (EU) 2020/1366 VAN DE COMMISSIE
van 23 september 2020
over een EU-mechanisme voor paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie
(Blauwdruk paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 292,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De vluchtelingen crisis van 2015 bracht de zwakke plekken en lacunes van de Europese en nationale crisisbeheersystemen aan het licht, evenals een gebrek aan capaciteit en instrumenten bij de lidstaten die het meest onder druk stonden. De crisis heeft duidelijk gemaakt dat op diverse fronten tegelijk moet worden ingegrepen: in de derde landen van oorsprong, doorreis en/of bestemming, aan de buitengrenzen van de EU en in andere lidstaten onder druk.
- (2) Na de vluchtelingen crisis van 2015 namen de Unie en de lidstaten maatregelen op het vlak van beleid, wetgeving en operationele en financiële behoeften, teneinde het migratiebeheer duurzamer te maken. Die ongekende maatregelen op nationaal, internationaal en Europees vlak droegen jaar na jaar bij tot een gestage vermindering van het aantal irreguliere binnenkomsten; in 2019 werd het laagste niveau in zes jaar bereikt.
- (3) De toestand aan de buitengrenzen blijft echter zeer onstabiel en er moet meer worden gedaan om beter voorbereid te zijn op grootschalige migratiecrisisen. Bovendien kunnen migranten die ongeoorloofde bewegingen ondernemen en asielaanvragen indienen in verschillende lidstaten, de nationale asielsystemen zwaar belasten.
- (4) Om een noodtoestand te voorkomen zoals in 2015, toen ogenschijnlijk onbeheerste migratiestromen de EU binnenkwamen, en om de doeltreffende werking van nationale migratiesystemen te waarborgen, moet de tot dusver ontwikkelde operationele samenwerking geconsolideerd worden door een steunkader voor een gecoördineerd gebruik van de desbetreffende wetgeving op te zetten. Een dergelijk kader zou er aanzienlijk toe bijdragen dat de lidstaten en de Unie de nodige veerkracht opbouwen om elk soort migratiecrisis efficiënt het hoofd te kunnen bieden. Daarnaast moet de migratiesituatie regelmatig worden gemonitord om beslissingen zo veel mogelijk te kunnen nemen op basis van een compleet situatiebeeld. Dat proces moet worden gestoeld op de ervaring die na de vluchtelingen crisis van 2015 op het gebied van monitoring van de migratiesituatie is opgedaan, onder meer met het uitbrengen van de verslagen inzake geïntegreerde situatiekennis en -analyse (Integrated Situational Awareness and Analysis, ISAA) naar aanleiding van de geïntegreerde regeling politieke crisisrespons (IPCR) die door de Raad is geactiveerd.
- (5) Om de veerkracht van de Unie en de lidstaten te versterken, zouden alle belanghebbenden, waaronder de lidstaten langs bilaterale weg, zich actief moeten blijven inzetten voor het voorkomen en oplossen van conflicten en elkaar moeten blijven waarschuwen voor een mogelijke crisis in een derde land die tot een migratiecrisis in de EU kan leiden. Alle desbetreffende EU-instrumenten moeten overeenkomstig hun rechtskader en hoofddoelstellingen worden benut om partnerlanden te steunen bij hun capaciteitsopbouw en bij de aanpak van dergelijke crisisen nog voor de gevolgen ervan de EU bereiken, en moeten tegelijk de beleidsdoelstellingen inzake migratie versterken.
- (6) Een doeltreffende operationele respons op een migratiecrisis hangt af van de paraatheid van de afzonderlijke lidstaten en hun vermogen om de vereiste uitrusting en middelen in te zetten, alsmede van een gecoördineerd optreden dat wordt ondersteund door de bestaande Uniestructuren. Ook moeten alle relevante actoren snel en doeltreffend samenwerken. Een doeltreffend en tijdig crisisbeheersmechanisme is derhalve afhankelijk van het bestaan van eerder opgezette crisissamenwerkingsprocedures waarin de rollen en verantwoordelijkheden van de belangrijkste actoren op nationaal en Unieniveau duidelijk zijn vastgelegd.
- (7) Er is nood aan een gestructureerd mechanisme voor migratiebeheer, met realtime monitoring, vroegtijdige waarschuwing en een gecentraliseerde en gecoördineerde respons van de EU, zodat indien nodig structuren, instrumenten, personeel en financiële middelen kunnen worden gemobiliseerd bij alle instellingen en agentschappen van de EU en in samenwerking met de lidstaten.

- (8) Krachtens Verordening (EU) 2019/1896 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ betreffende de Europese grens- en kustwacht delen het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex) en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de verantwoordelijkheid voor de toepassing van het geïntegreerd beheer van de Europese buitengrenzen. Nog volgens de verordening moet het situationeel bewustzijn worden verzekerd en moet het Europees geïntegreerd grensbeheer op geïntegreerde wijze worden gepland, inclusief noodplanning.
- (9) Dit moeten de leidende beginselen zijn van de blauwdruk paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie: anticipatie, solidariteit en billijke verdeling van de verantwoordelijkheid, coördinatie, tijdige respons en flexibele toewijzing van middelen.
- (10) De kerndoelstelling van de blauwdruk is enerzijds het situationeel bewustzijn en een betere paraatheid, en anderzijds een doeltreffende governance en een tijdige respons te verzekeren.
- (11) De blauwdruk moet een operationeel kader bieden voor het monitoren van en anticiperen op migratiestromen en migratiesituaties, de opbouw van veerkracht en de organisatie van een gecoördineerde respons op een migratiecrisis. Die doelstellingen zijn een afspiegeling van de twee belangrijkste fasen van de blauwdruk: monitoring en paraatheid enerzijds en crisisbeheer anderzijds.
- (12) Voor de toepassing van de blauwdruk moet een migratiecrisis worden gedefinieerd als elke situatie of ontwikkeling binnen de EU of in een derde land die gevolgen heeft voor en een specifieke druk legt op het asiel-, migratie- of grensbeheersysteem van een lidstaat, of die daartoe in staat is. Dit omvat en gaat verder dan de omstandigheden als gedefinieerd in artikel 1, lid 2, van het voorstel voor een verordening betreffende crisis- en overmachtssituaties op het gebied van migratie en asiel of de omstandigheden als gedefinieerd in artikel 2, onder w), van het voorstel voor een verordening betreffende asiel en migratiebeheer.
- (13) De blauwdruk is in overeenstemming met en vormt een aanvulling op de bestaande EU-mechanismen voor crisisbeheer, met name het Uniemechanisme voor civiele bescherming met inbegrip van het Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties (ERCC), de geïntegreerde regeling politieke crisisrespons (IPCR) van de Raad, Argus van de Commissie en het crisisresponsmechanisme van de EDEO, die kunnen worden geactiveerd als aanvulling op of na de activering van de blauwdruk in de crisisbeheerfase. De blauwdruk heeft tot doel de interactie en de samenwerking tussen die algemene crisismechanismen te ondersteunen door te verzekeren dat zij actuele informatie over de crisissituatie ontvangen.
- (14) De blauwdruk bouwt verder op de bestaande relevante wetgeving, maar is ook zodanig opgesteld dat hij de toepassing ondersteunt van de nieuwe door de Commissie voorgestelde instrumenten, waaronder een verordening betreffende asiel en migratiebeheer en een verordening betreffende crisis- en overmachtssituaties op het vlak van migratie en asiel.
- (15) In de fase van monitoring en paraatheid moet de blauwdruk voorzien in een aantal stappen om een actueel situationeel bewustzijn en vroegtijdige waarschuwingen en prognoses te verzekeren, en moet hij ook bijdragen tot de opstelling van het jaarlijkse migratiebeheersverslag van de Commissie, overeenkomstig artikel 6 van het voorstel voor een verordening betreffende asiel en migratiebeheer. Dankzij het situationeel bewustzijn dat door de blauwdruk wordt verschaft, kan onder meer het voorzitterschap van de Raad de huidige activering van de IPCR voor de migratiecrisis stapsgewijs afbouwen. In de fase van crisisbeheer moet de blauwdruk waarborgen dat alle actoren beschikken over actuele en alomvattende informatie over de migratiesituatie, zodat zij tijdig beslissingen kunnen nemen waarvan de uitvoering naar behoren wordt gemonitord en gecoördineerd.
- (16) Om de blauwdruk in realiteit om te zetten, zouden de lidstaten, de Raad, de Commissie, de Europese Dienst voor extern optreden (ODEO), het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO), het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex), het Europees Agentschap voor rechtshandhaving (Europol), het Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (eu-LISA) en het Bureau voor de grondrechten (FRA) moeten samenwerken in een EU-netwerk voor paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie (het "netwerk"). De belangrijkste doelstelling van het netwerk is de adequate uitwisseling te verzekeren van belangrijke informatie voor de twee fasen van de blauwdruk.
- (17) Het netwerk moet het monitoren van en het anticiperen op migratiestromen ondersteunen, de veerkracht versterken en de technische coördinatie van de crisisrespons verbeteren, waarbij de geldende wetgeving ten volle wordt geëerbiedigd en de bestaande instrumenten worden benut en aangevuld.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2019/1896 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2019 betreffende de Europese grens- en kustwacht en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1052/2013 en Verordening (EU) 2016/1624 (PB L 295 van 14.11.2019, blz. 1).

- (18) De betrokken derde landen van oorsprong, doorreis en/of bestemming moeten indien mogelijk eveneens op ad-hocbasis worden betrokken bij de werking van de blauwdruk. Die betrokkenheid moet bijdragen tot de efficiënte uitwisseling van informatie alsmede tot acties die bevorderlijk zijn voor een passend situationeel bewustzijn inzake migratie in die landen en voor de respons van deze landen op mogelijke crisissen,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

1. Om bij te dragen tot een efficiënter migratiebeheer door het monitoren van en het anticiperen op migratiestromen, het opbouwen van veerkracht en paraatheid en het organiseren van een respons op een migratiecrisis, zouden de lidstaten, de Raad, de Commissie, de Europese Dienst voor extern optreden (ODEO), het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO), het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex), het Europees Agentschap voor rechtshandhaving (Europol), het Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (eu-LISA) en het Bureau voor de grondrechten (FRA) moeten samenwerken binnen het kader van de "**blauwdruk paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie**".
2. Om de uitvoering van de blauwdruk te ondersteunen, zouden de actoren moeten samenwerken binnen een EU-netwerk voor paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie (het "**netwerk**").
3. De actoren die het netwerk vormen, zouden de adequate uitwisseling moeten verzekeren van belangrijke informatie voor de twee fasen van de blauwdruk, in volledige overeenstemming met de wettelijke bepalingen betreffende hun bevoegdheden en verantwoordelijkheden.
4. Tijdens de **eerste fase** van de blauwdruk, die continu actief moet zijn en moet worden voortgezet tijdens de tweede fase, zouden de actoren tijdige en adequate informatie moeten verschaffen om voor een actueel situationeel bewustzijn inzake migratie en voor vroegtijdige waarschuwingen en prognoses te zorgen, alsmede de veerkracht moeten versterken om elk soort migratiecrisis het hoofd te kunnen bieden. De **tweede fase** moet toepasbaar zijn op elke situatie of ontwikkeling die zich binnen de EU of in een derde land voordoet en die gevolgen heeft voor en een specifieke druk legt op het asiel-, migratie- of grensbeheersysteem van een lidstaat, of daartoe in staat is. De tweede fase omvat en gaat verder dan de omstandigheden als gedefinieerd in artikel 1, lid 2, van het voorstel voor een verordening betreffende crisis- en overmachtssituaties op het gebied van migratie en asiel of de omstandigheden als gedefinieerd in artikel 2, onder w), van het voorstel voor een verordening betreffende asiel en migratiebeheer.
5. Het netwerk moet **uitvoeringsrichtsnoeren** opstellen teneinde een efficiënte doorstroming tussen de respectieve nationale en Europese crisisbeheerssystemen te verzekeren van informatie die belangrijk is voor de werking van de blauwdruk.
6. De lidstaten, de Raad, de Commissie, de Europese Dienst voor extern optreden (ODEO), het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO), het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex), het Europees Agentschap voor rechtshandhaving (Europol), het Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (eu-LISA) en het Bureau voor de grondrechten (FRA) zouden een contactpunt voor de **operationalisering van het netwerk** moeten aanwijzen.
7. Die contactpunten zouden regelmatig informatie moeten uitwisselen, met name om de Commissie te ondersteunen bij het uitbrengen van periodieke **migratiebeheersverslagen**, zoals bepaald in artikel 6, lid 4, en situationele verslagen, zoals bepaald in artikel 6, lid 6, van het voorstel voor een verordening betreffende asiel en migratiebeheer.
8. Overeenkomstig de bevindingen in de migratiebeheersverslagen en situationele verslagen zouden de lidstaten de **nodige te nemen maatregelen moeten bespreken**. Die besprekingen moeten op technisch, strategisch en zo nodig politiek niveau worden gevoerd in de betrokken voorbereidende instanties van de Raad of in de Raad.
9. De Commissie zou, in overeenstemming met een lidstaat die met een **migratiecrisis** situatie als bedoeld in overweging 4 wordt geconfronteerd, de andere contactpunten in het netwerk op de hoogte moeten brengen van de situatie teneinde de **crisisfase** van de blauwdruk voor paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie te **activeren**. Het contactpunt van de getroffen lidstaat zou het contactpunt van de Commissie onmiddellijk de nodige, in de bijlage gespecificeerde informatie moeten verstrekken.
10. In een dergelijke crisis situatie zouden de contactpunten de Commissie moeten ondersteunen door de nodige informatie en het nodige advies te verstrekken en de crisisresponsmaatregelen te coördineren.

11. Binnen het netwerk moet informatie worden uitgewisseld via de beschikbare informatiekkanalen, waaronder, indien mogelijk, het **IPCR-platform** met zijn specifieke functionaliteiten, en in overeenstemming met de uitvoeringsrichtsnoeren als bedoeld in overweging 5.
12. De twee fasen van de blauwdruk moeten verlopen volgens de governance en de workflow als uiteengezet in de bijlage.

Gedaan te Brussel, 23 september 2020.

Voor de Commissie
Ylva JOHANSSON
Lid van de Commissie

BIJLAGE

In deze bijlage worden de beginselen en de belangrijkste actoren van de blauwdruk paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie beschreven en worden de twee functionele fasen daarvan uitvoerig behandeld.

1. BEGINSLEN EN ACTOREN IN DE TWEE FASEN

Beginselen

In het kader van de blauwdruk worden de nodige maatregelen vastgesteld en verantwoordelijkheden toegewezen aan de respectieve actoren. Dit moet gebeuren in overeenstemming met de volgende **beginselen**:

- i) **anticipatie**: de migratiesituatie moet regelmatig worden gemonitord en besluiten moeten worden genomen op basis van een volledig en gecoördineerd situatiebeeld; daarbij moeten preventiedoeleinden vooropstaan;
- ii) **coördinatie**: bij de respons op de crisis moet in het kader van een gecoördineerde en alomvattende aanpak door alle betrokken actoren gebruik worden gemaakt van maatregelen op alle relevante interne en externe beleidsterreinen;
- iii) **tijdige respons**: er moeten zo snel mogelijk maatregelen worden genomen om te voorkomen dat een situatie escaleert;
- iv) **flexibele toewijzing van middelen**: er moeten snel middelen worden gemobiliseerd door optimaal gebruik te maken van de flexibiliteit van de relevante actoren, overeenkomstig de mogelijkheden van de verschillende financieringsinstrumenten;
- v) **solidariteit en billijke verdeling van de verantwoordelijkheid** als omschreven in artikel 5 van het voorstel voor een verordening inzake asiel en migratiebeheer.

Actoren

Bij de uitvoering van de twee fasen van de blauwdruk zijn de **volgende actoren** betrokken:

- lidstaten en hun verbindingsofficieren;
- Raad;
- Europese Commissie, met inbegrip van het personeel dat in het veld en in de EU-delegaties werkzaam is en de Europese migratieverbindingfunctionarissen;
- Europese Dienst voor extern optreden, met inbegrip van de EU-delegaties, relevante missies en operaties in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid;
- EU-agentschappen (EASO, Frontex, Europol, eu-LISA en FRA), met inbegrip van hun verbindingfunctionarissen.

2. FASE VAN MONITORING EN PARAAATHEID (FASE 1)

a) Doel

In de fase van monitoring en paraatheid heeft de blauwdruk ten doel een krachtiger gecoördineerd gebruik van de bestaande wetgeving te ondersteunen door het gemeenschappelijk situationeel bewustzijn en de uitwisseling van de daarvoor vereiste kennis door alle betrokken actoren te versterken, door een systeem voor vroegtijdige waarschuwing/prognoses op EU-niveau te ontwikkelen en door de ontwikkeling te ondersteunen van de veerkracht die in lidstaten nodig is om elke soort migratiecrisis doeltreffend te kunnen aanpakken.

In de eerste fase van het mechanisme wordt de verwezenlijking van volgende kerndoelen nagestreefd:

- **delen van situationeel bewustzijn en vroegtijdige waarschuwing/prognose**. Als alle belanghebbenden tijdig voldoende op de hoogte zijn van gebeurtenissen en nieuwe trends, moet het mogelijk zijn de situatie te monitoren en goed voorbereid te zijn op het moment dat een gecoördineerde respons nodig is. Als zich nieuwe problematische en kritieke situaties aandienen, moet daarop tijdig worden geanticipeerd. Alle actoren moeten informatie en aanwijzingen invoeren in een op EU-niveau te ontwikkelen systeem voor vroegtijdige waarschuwing en prognoses. De ontwikkeling van een dergelijk systeem moet door de Commissie worden gecoördineerd en voortbouwen op de reeds beschikbare en eventuele nieuwe instrumenten;
- **ondersteunen van de ontwikkeling van veerkracht**. Een gezamenlijk begrip van de situatie, de achterliggende factoren en de prognose moet de lidstaten helpen hun capaciteit op te bouwen voor het geval zich opnieuw een migratiecrisis voordoet.

b) Governance

De **Commissie moet, zo nodig in samenwerking met de EDEO**, een leidende rol spelen in de fase van monitoring en paraatheid en daarbij gebruikmaken van al haar troeven, waaronder de Europese migratieverbindingsfunctionarissen, het Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties (ERCC) en de beschikbare financiering, overeenkomstig de betrokken mandaten, doelstellingen en procedures. De Commissie moet het netwerk leiden en het secretariaat ervan verzorgen, de informatie verzamelen, de nodige verslagen uitbrengen en de door de betrokken actoren uit te voeren maatregelen monitoren.

De **lidstaten, EU-agentschappen en andere actoren** moeten de Commissie daarbij ondersteunen, met name door tijdig nauwkeurige informatie, analyses en prognoses te verstrekken, alsook een beoordeling van hun paraatheid en noodplanning.

De nodige besprekingen op technisch, strategisch en zo nodig beleidsniveau die tot maatregelen in de lidstaten nopen, moeten worden gevoerd in het kader van de **voorbereidende instanties van de Raad** op basis van de bevindingen in de Commissieverslagen die in deze fase van de blauwdruk worden uitgebracht.

In situaties waarin de Raad besluit om operationele conclusies en aanbevelingen vast te stellen, moet **het netwerk** de uitvoering daarvan ondersteunen door de relevante informatie uit te wisselen.

c) Workflow

Delen van situationeel bewustzijn en vroegtijdige waarschuwing/prognose

De Commissie moet geregeld, en ten minste eenmaal per kwartaal, een **vergadering of videoconferentie van het netwerk** beleggen. De frequentie van die contacten moet afhangen van de ernst van de migratiesituatie en van de kwesties die zijn vastgesteld door het monitoren van migratie en noodsituaties.

Voor zover dit relevant en haalbaar is, moeten vertegenwoordigers van de **belangrijkste derde landen van herkomst, doorreis en/of bestemming**, alsook vertegenwoordigers van **belangrijke internationale partners en belanghebbenden** op ad-hocbasis worden uitgenodigd voor besprekingen van het netwerk over een specifieke migratieroute. Zo kan er tijdig en regelmatig informatie worden uitgewisseld over de migratiestromen, smokkelactiviteiten en andere factoren (waaronder geopolitieke, gezondheids-, milieu-, klimaat-, demografische en andere sociaal-economische factoren) die gevolgen hebben voor het asiel-, migratie- en grensbeleid van de EU. Over de specifieke invulling van deze bijdrage moet met de betrokken landen worden overlegd via de respectieve EU-delegaties en in nauwe samenwerking met de EDEO.

Paraatheid moet een belangrijk onderdeel zijn van de migratiedialogen met derde landen, met name in de nabuurschap van de EU, en gericht zijn op het tot stand brengen van communicatiekanalen en het in kaart brengen van lokale actoren. Zo kan bij een crisis contact worden opgenomen met de juiste actor.

De Commissie moet zo mogelijk in samenwerking met de EDEO op ad-hocbasis **per migratieroute specifieke videoconferenties beleggen met de belangrijkste derde landen** van herkomst, doorreis en/of bestemming en de videoconferenties die in dit verband al worden gehouden, versterken. Aan dergelijke videoconferenties moet worden deelgenomen door alle andere belanghebbenden die gevolgen ondervinden van of duidelijk te maken hebben met de migratiebewegingen op een bepaalde migratieroute. De structuur van de videoconferentie moet aanzetten tot gedegen debatten, die in nauwe samenwerking met de EU-delegaties en ten behoeve van alle deelnemers worden gevoerd.

Alle **contactpunten** van het netwerk moeten informatie verstrekken om bij te dragen aan het noodzakelijke situatiebeeld. Het te delen situationeel bewustzijn betreft migratiestromen, opvang-, asiel- en grensbeheersystemen, relevante nationale ontwikkelingen op het gebied van migratie in de lidstaten en derde landen, vroege waarschuwingen/prognoses, alsook samenwerking met derde landen. Voor een gemeenschappelijk situatiebeeld op EU-niveau moeten alle contactpunten informatie over uitdagingen, tekortkomingen en responsacties delen. De precieze werking van het netwerk moet nader worden voorgeschreven in de operationele standaardprocedures.

Het netwerk moet ten volle gebruikmaken van de beschikbare communicatiekanalen en -platforms, zoals, voor zover mogelijk, het platform voor de geïntegreerde regeling politieke crisisrespons (**IPCR-platform**) met zijn specifieke functies. Als de beschikbare instrumenten niet toereikend zijn, zal de Commissie overwegen haar bestaande platformen te verbeteren of een speciaal **beveiligd webplatform** op te zetten voor een snelle uitwisseling van informatie binnen het netwerk.

Op basis van deze bijdragen moet de Commissie situatiekennis- en analyseverslagen inzake migratie uitbrengen. De frequentie van deze **MISAA**-verslagen (Migration Situational Awareness and Analysis) moet tijdens de monitoring- en paraatheidsfase worden vastgesteld door het netwerk. Een MISAA-verslag moet gestoeld zijn op het model en de methodologie van de verslagen inzake geïntegreerde situatiekennis en -analyse (Integrated Situational Awareness and Analysis — ISAA) die momenteel worden uitgebracht. Het ISAA-verslag is ontwikkeld toen het crisisresponsmechanisme (IPCR) werd geactiveerd in verband met de vluchtelingencrisis van 2015. Wanneer het voorzitterschap dit mechanisme deactiveert, komt het MISAA-verslag in de plaats van het ISAA-verslag. Zo mogelijk moeten de actoren ook informatie uitwisselen die zij ontvangen van bronnen buiten de EU, zoals derde landen en internationale partners. Het MISAA-verslag moet trends inventariseren en eventueel vroegtijdige waarschuwingen/prognoses in verband met stromen bevatten, op grond waarvan alle actoren kunnen worden gewaarschuwd en corrigerende maatregelen kunnen nemen. Het MISAA-verslag moet uitsluitend met de actoren worden gedeeld via het IPCR-platform, geheel in overeenstemming met de toegangsregels van dit platform. Ook het Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties speelt hierbij een rol.

De lidstaten zouden moeten **overleggen over de nodige maatregelen** en de conclusies vastgesteld in het MISAA-verslag. De lidstaten zouden besprekingen moeten voeren op technisch, strategisch en zo nodig politiek niveau, binnen de respectieve voorbereidende instanties van de Raad of op zittingen van de Raad. De Raad kan operationele conclusies en aanbevelingen opstellen, waaraan de relevante actoren met steun van het netwerk gevolg moeten geven.

Ondersteuning bij de ontwikkeling van veerkracht

Voortbouwend op de migratiebeheersverslagen en nationale strategieën als bedoeld in artikel 6, leden 4 en 6, van het voorstel voor een verordening inzake asiel en migratiebeheer, moet ter verbetering van de veerkracht van het algehele migratiebeheer van de EU een **noodcyclus migratie** worden opgezet.

Conform artikel 6, lid 3, van het voorstel voor een verordening inzake asiel en migratiebeheer moeten de lidstaten beschikken over nationale strategieën om ervoor te zorgen dat er voldoende capaciteit is voor doeltreffend asiel- en migratiebeheer. Daarin moet onder meer staan hoe de lidstaten toepassing geven aan de in die verordening vervatte beginselen en de wettelijke verplichtingen die daar op nationaal niveau uit voortvloeien. Die strategieën moeten nationale noodplannen bevatten en rekening houden met de noodplannen uit hoofde van de relevante wetgeving, waaronder artikel 8, lid 6, artikel 9, leden 3, 5 en 6, van Verordening (EU) 2019/1896 (Europees grens- en kustwachtagentschap) en met de uitvoering van het Europees geïntegreerd grensbeheer als vastgesteld bij die verordening.

De **EU-agentschappen** moeten hun capaciteiten en noodplannen melden aan de Commissie en haar ook andere verslagen bezorgen die zij in dit verband kan gebruiken.

De **EDEO** moet informatie verstrekken over de externe aspecten van migratie en over zijn samenwerkingsacties met derde landen van herkomst, doorreis en/of bestemming.

Derde landen moeten de mogelijkheid krijgen om hun eigen migratiestrategieën en noodplannen op vrijwillige basis te delen met de Commissie of het netwerk.

Op basis van bovenstaande informatie en overeenkomstig artikel 6, lid 4, van het voorstel voor een verordening inzake asiel en migratiebeheer, zal de Commissie jaarlijks een migratiebeheersverslag presenteren over de waarschijnlijke ontwikkeling van de migratiesituatie en de paraatheid van de Unie en de lidstaten.

De lidstaten moeten de bevindingen uit de jaarlijkse migratiebeheersverslagen van de Commissie in de geëigende fora bespreken.

De Commissie moet met steun van de andere actoren uit het netwerk een kader in het leven roepen voor het monitoren van de follow-up van de **bevindingen** uit de jaarlijkse migratiebeheersverslagen. In de daaropvolgende jaarlijkse rapportagecyclus moet zij ingaan op de geboekte vooruitgang en de stand van zaken.

3. FASE VAN MIGRATIECRISISBEHEER (FASE 2)

a) Doel

De blauwdruk heeft in de fase van migratiecrisisbeheer ten **doel** ondersteuning te verlenen met het oog op een snelle, doeltreffende en gecoördineerde EU-respons op een migratiecrisis door aan de besluitvormers binnen de EU tijdig actuele informatie te verstrekken over de zich ontwikkelende operationele situatie en door ondersteuning te verlenen op het gebied van monitoring, praktische coördinatie en communicatie op technisch niveau tussen alle actoren.

b) Governance

Zolang de algemene **EU-crisismechanismen** (het Uniemechanisme voor civiele bescherming, de geïntegreerde regeling politieke crisisrespons, Argus en het crisisresponsmechanisme) in de crisisbeheersfase van de blauwdruk niet zijn geactiveerd, wordt voor de toepassing van de blauwdruk en de verwezenlijking van de doelstelling ervan uitsluitend gebruikgemaakt van het kader van de blauwdruk zelf, met inbegrip van het netwerk en het rapportage-mechanisme.

Wanneer de **algemene EU-crisismechanismen** eenmaal zijn geactiveerd, overeenkomstig de respectieve procedures en doelstellingen, moet de rol van het algemene crisisbeheer worden gewaarborgd, met inbegrip van de nodige onderlinge coördinatie.

In fase 2 worden de activiteiten van fase 1 geïntensiveerd.

Het **netwerk**, dat wordt geactiveerd en geleid door de Commissie, moet het werk van de drie algemene EU-crisismechanismen ondersteunen. De ondersteuning moet er met name op zijn gericht te voorzien in het situationeel bewustzijn dat nodig is voor besprekingen en besluiten in het kader van die mechanismen en op het volgen van de uitvoering die de relevante actoren daaraan geven. Daartoe moet het netwerk regelmatig een videoconferentie beleggen, alle operationele aspecten van in het kader van de algemene EU-crisismechanismen genomen besluiten bespreken en feedback geven aan die mechanismen.

Als er een beroep wordt gedaan op de **crisisbeheerscentra van de lidstaten**, moeten deze een adequate verbinding met de algemene EU-crisismechanismen, waaronder het Uniemechanisme voor civiele bescherming en het Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties, waarborgen en de activiteit van hun respectieve contactpunt in het netwerk ondersteunen overeenkomstig de in aanbeveling 5 genoemde richtsnoeren.

Ter aanvulling van de **vergaderingen die in de Raad worden gehouden** op grond van de IPCR-regels, kunnen zo nodig ook aanvullende besprekingen in het kader van de relevante voorbereidende instanties van de Raad of in de Raad zelf plaatsvinden op basis van de bevindingen uit de situatierapporten van de Commissie.

Elke actor moet de nodige maatregelen nemen, waaronder de maatregelen die hieronder worden vermeld als onderdeel van het onder d) genoemde instrumentarium.

c) Workflow

1. De crisisbeheersfase van de blauwdruk kan worden ingeluid door de Commissie, in overleg met een lidstaat die te maken krijgt met een crisissituatie op het gebied van migratie, als bedoeld in aanbeveling 4.
2. Het **contactpunt** van de Commissie moet de andere contactpunten binnen het netwerk (EU-voorzitterschap, lidstaten, Raad, EDEO, EU-agentschappen) in kennis stellen van het besluit de crisisbeheersfase van de blauwdruk te laten ingaan.
3. De Commissie zal het **netwerk** onmiddellijk volledig **activeren** in 24/7-modus en een **spoedvergadering/-videoconferentie** van het netwerk beleggen om op technisch niveau:
 - a) informatie over de situatie uit te wisselen;
 - b) opties voor een snelle, doeltreffende en doelmatige respons te analyseren;
 - c) boodschappen voor publiekscommunicatie te coördineren, conform de bestaande structuren;
 - d) de praktische ondersteuning te coördineren.
4. De betrokken lidstaat zou zijn **eigen noodmaatregelen** moeten **activeren** en een eerste behoefteanalyse moeten maken die onmiddellijk met de Commissie en de andere leden van het netwerk zou moeten worden gedeeld. Deze eerste analyse moet betrekking hebben op de volgende informatie:
 - a) de situatie ter plaatse, de belangrijkste drijvende factoren en de prognose met onder meer de mogelijke gevolgen;
 - b) de beschikbare materiële, operationele en financiële capaciteiten;
 - c) de uitvoering van de noodmaatregelen;
 - d) de materiële, operationele en financiële behoeften die de relevante actoren, waaronder de lidstaten of EU-agentschappen, moeten vervullen.

5. Op basis van de via het netwerk verzamelde informatie moet de Commissie het netwerk informeren en met name voorzien van:
 - a) een overzicht van de situatie, met inbegrip van een prognose en mogelijke gevolgen, en zo mogelijk informatie van en over relevante derde landen;
 - b) de huidige capaciteit van de lidstaten en de derde lidstaten van herkomst, doorreis en/of bestemming die gevolgen ondervinden van de crisis, en de beschikbare capaciteit van de EU en van andere lidstaten om de crisis aan te pakken;
 - c) huidig niveau van bijstand van de EU en de lidstaten;
 - d) een analyse van de lacunes en behoeften;
 - e) mogelijke actie van de instellingen, organen, agentschappen en lidstaten van de EU op grond van onderstaand instrumentarium.

Als een lidstaat een gemotiveerd verzoek indient op grond van artikel 2, lid 1, of artikel 6, lid 1, van het voorstel voor een verordening betreffende crisis- en overmachtssituaties op het gebied van migratie en asiel, kan de via het netwerk verzamelde informatie de analyse en acties van de Commissie ondersteunen, overeenkomstig de artikelen 2 en 6 van dat voorstel.

Als de Commissie een migratiesituatie in een lidstaat beoordeelt op grond van artikel 47 van het voorstel voor een verordening inzake asiel en migratiebeheer, kan de via het netwerk verzamelde informatie het verslag over migratiedruk van de Commissie ondersteunen, overeenkomstig artikel 48 van dat voorstel.

Wat betreft de bijstand inzake civiele bescherming, moet de coördinatie tussen de lidstaten worden gewaarborgd via het Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties.

6. Het voorzitterschap van de Raad kan overwegen of er een **buitengewone Raadszitting** moet worden belegd.
7. Wanneer de algemene EU-crisisbeheerssystemen zijn geactiveerd, zal het netwerk in het kader van de betrokken werkzaamheden in situationeel bewustzijn voorzien en informatie uitwisselen die nodig is voor de technische monitoring van de uitvoering van de nodige acties, overeenkomstig de afspraken in het kader van die systemen.
8. De **coördinatie in de lidstaten** zou moeten worden gewaarborgd via de relevante nationale crisisbeheersmechanismen voor migratie, waarbij alle relevante nationale actoren betrokken zouden moeten zijn. Een en ander moet volledig in overeenstemming zijn met de uitvoering van de blauwdruk en de algehele coördinatie moet worden vervuld door het IPCR.
9. Ingeval het Uniemechanisme voor civiele bescherming wordt geactiveerd, moet het **Coördinatiecentrum voor respons in noodsituaties (ERCC)** van de Commissie de snelle inzet van noodhulp aan de verzoekende lidstaten ondersteunen en fungeren als een coördinatiehub voor bijstand op het gebied van civiele bescherming tussen alle EU-lidstaten en deelnemende staten. **Er moet een 24/7-verbinding** tussen de betrokken diensten van de Commissie **tot stand worden gebracht**.
10. Indien nodig en mogelijk, moet een **versterkt mechanisme voor monitoring in derde landen** worden opgezet, waarbij verbindingsfunctionarissen van alle actoren kunnen worden uitgezonden naar of ingezet in de belangrijkste landen van herkomst, doorreis en/of bestemming.
11. Naargelang de behoeften moeten **andere sectorale crisismechanismen en -instrumenten** worden geactiveerd. Daarvoor is het onderstaande instrumentarium beschikbaar.
12. Het **netwerk** moet gedurende de hele crisis 24 uren per dag, zeven dagen per week, volledig actief zijn.
13. Als het IPCR wordt geactiveerd, verloopt de gewone migratiemonitoring via **ISAA-verslagen**, die de MISAA-verslagen vervangen zolang het mechanisme in werking is. Als het IPCR niet wordt geactiveerd, blijven de **MISAA-verslagen**, die de Commissie in de eerste fase van de blauwdruk uitbrengt, verschijnen op basis van de via het netwerk verzamelde input van de relevante actoren.
14. De MISAA/ISAA-verslagen die de Commissie in deze fase van de blauwdruk uitbrengt, moeten worden besproken door de voorbereidende instanties van de Raad of door de Raad zelf.

15. De Commissie kan de crisisbeheersfase van de blauwdruk op eigen initiatief of op verzoek van een of meer lidstaten **stopzetten** wanneer de situatie die de crisis heeft veroorzaakt, niet meer aan de orde is of geacht wordt onder controle te zijn.
16. Om de kennis en paraatheid van alle relevante personeelsleden te verbeteren, moet de Commissie samen met de Raad, de EDEO en de EU-agentschappen **maatopleidingen** organiseren over de procedures en instrumenten die worden gebruikt in crisissituaties op het gebied van migratie.
17. Alle actoren moeten hun respons op migratiecrises **regelmatig** op nationaal en Europees niveau **oefenen** en de huidige blauwdruk zo nodig herzien in het licht van de opgedane ervaring.

d) Instrumentarium

De onderstaande maatregelen vormen het instrumentarium waarmee conform de betrokken wetgeving dient te worden opgetreden bij een migratiecrisis.

Maatregelen in de landen van herkomst, doorvoer en/of bestemming

- Naast de lopende samenwerking met niet-EU-partners zorgt de Commissie samen met de EDEO, de delegaties van de EU en de lidstaten voor coördinatie met de belangrijkste derde landen van herkomst, doorreis en/of bestemming, waarbij bijzondere aandacht zou moeten worden besteed aan de buurlanden van de EU. Deze moeten worden ondersteund om hun opvangcapaciteiten verder te verbeteren en de migratiestromen beter te beheren door met name de grenzen te beschermen, migrantensmokkel te bestrijden en de samenwerking inzake terugkeer te versterken.
- De Commissie zorgt in samenwerking met de lidstaten en de EDEO voor aanvullende veilige corridors en regelingen voor hervestiging in derde landen van herkomst, doorreis en/of bestemming.
- De Commissie werkt samen met en zorgt voor synergieën tussen de belangrijkste internationale organisaties (met name de UNHCR en de IOM) en belangrijke ngo's om te komen tot een passende aanvullende toepassing van maatregelen in het betrokken land van herkomst, doorreis en/of bestemming.
- Op basis van de vastgestelde behoeften herziet en activeert de Commissie de middelen die beschikbaar zijn uit hoofde van alle relevante (interne en externe) financieringsinstrumenten, met inbegrip van de eventuele noodcomponenten, overeenkomstig de betrokken rechtskaders en doelstellingen. Coherentie tussen instrumenten is van cruciaal belang voor het omgaan met aanhoudende migratiedruk.
- In uitzonderlijke omstandigheden, als de bovengenoemde financiering niet toereikend is, gaat de Commissie na of er aanvullende middelen op basis van de MFK-bepalingen kunnen worden vrijgemaakt.
- De Commissie overweegt in overleg met de lidstaten een gecombineerd gebruik van financiering uit de EU-begroting en de nationale begrotingen, in afwachting van een besluit over de voortzetting daarvan in de volgende MFK-periode.
- Zo nodig en mogelijk zet de Commissie een versterkt mechanisme voor monitoring in derde landen op dat aansluit bij de bestaande regelingen van de lidstaten. Daarbij kan ook gebruik worden gemaakt van de speciale videoconferenties voor afzonderlijke migratieroutes, als daarvoor wordt gezorgd in het kader van de blauwdruk. Daarnaast kunnen verbindingsfunctionarissen worden uitgezonden naar of ingezet in de belangrijkste landen van herkomst, doorreis en/of bestemming.
- Als de EU en een derde land een statusovereenkomst hebben gesloten, zet Frontex grensbeheerteams in om de autoriteiten van dat derde land te helpen bij het toezicht op zijn grenzen.
- Wanneer zich een ernstige of noodsituatie voordoet in verband met de externe dimensie van migratie, activeert de EDEO zijn crisisresponsmechanisme. In voorkomend geval wordt gebruikgemaakt van de individuele elementen van het crisisresponsmechanisme: de crisisvergadering, de crisiscel, het crisisplatform en de taskforce.
- De delegaties van de EDEO vervullen in nauwe samenwerking met de Commissie hun respectieve rollen voor, tijdens en na een crisis. Zo zorgen zij voor situationeel bewustzijn, maar ook voor de uitvoering van de diplomatieke, politieke en operationele respons van de EU.

- De EDEO mobiliseert functies van het directoraat Geïntegreerde aanpak van veiligheid en vrede, het civiel plannings- en uitvoeringsvermogen, het militaire plannings- en uitvoeringsvermogen en de missies in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid, om het aangewezen coördinerende platform te updaten in het kader van de functies situationeel bewustzijn en paraatheid (veerkracht).

Maatregelen in de lidstaten aan de buitengrenzen van de EU

- In de lidstaten aan de buitengrenzen van de EU worden nationale noodplannen/maatregelen inzake grensbeheer, opvang en asiel geactiveerd.
- De lidstaten verstrekken informatie over de operationele situatie, lacunes en behoeften aan de buitengrenzen van de EU.
- Op verzoek van een lidstaat aan de buitengrens van de EU kan het Uniemechanisme voor civiele bescherming worden geactiveerd om de nodige bijstand te verlenen.
- Rond de gebieden waar de druk het hoogst is, wordt de grensbewaking in samenwerking met de Commissie en de EU-agentschappen versterkt.
- Op verzoek van de lidstaten zorgt Frontex voor versterking van bestaande gezamenlijke operaties of voor de inzet van snelle grensinterventieteams.
- Het EASO zet in overleg met de lidstaten personeel en uitrusting in voor bijstand op het gebied van opvang en asiel.
- Europol zet in overleg met de lidstaten zijn personeel/uitrusting/verbindingsofficieren in om migranten bij aankomst aan veiligheidscontroles te onderwerpen.
- Frontex ondersteunt in overleg met de lidstaten terugkeeractiviteiten door terugkeerspecialisten in te zetten en terugkeeroperaties via charter- of lijnvluchten te organiseren en coördineren, ook wat betreft begeleiders en toezichthouders.
- De Commissie stelt in de lidstaten aan de buitengrenzen van de EU Europese regionale taskforces (EURTF) samen om de informatie-uitwisseling te vereenvoudigen en de coördinatie tussen alle belanghebbenden te bevorderen.
- Op de plaatsen waar de druk hoog is, worden hotspots en opvangcentra opgericht, waarbij de relevante nationale autoriteiten voor het personeel zorgen. De EU-agentschappen verlenen ondersteuning in de vorm van de nodige informatiesystemen op het gebied van migratie en veiligheid.
- De Commissie zet in de lidstaten aan de buitengrenzen van de EU personeel in om bijstand te verlenen bij de coördinatie van de responsacties.
- In overleg met de lidstaten bepaalt de Commissie de hoofdlijnen van de publiekscommunicatie over een crisissituatie. Zij maakt gebruik van de meest doeltreffende communicatiemiddelen, waaronder het IPCR-forum, om deze berichten te verspreiden en desinformatie te bestrijden.
- In overleg met de lidstaten werkt de Commissie naargelang het geval samen met de belangrijkste internationale organisaties (met name de UNHCR en de IOM) en belangrijke ngo's om te zorgen voor toereikende aanvullende maatregelen in de lidstaten aan de buitengrenzen van de EU.
- De Commissie stelt de projecten inzake begeleidde vrijwillige terugkeer en re-integratie ter beschikking van de lidstaten.
- Op basis van de analyse van de behoeften van de lidstaten herziet en activeert de Commissie de middelen die beschikbaar zijn uit hoofde van alle relevante (interne en externe) financieringsinstrumenten, met inbegrip van de eventuele noodcomponenten.
- In uitzonderlijke omstandigheden, als de bovengenoemde financiering niet toereikend is, gaat de Commissie na of er op basis van de MFK-bepalingen aanvullende middelen moeten worden vrijgemaakt.
- De Commissie overweegt in overleg met de lidstaten een gecombineerd gebruik van financiering uit de EU-begroting en de nationale begrotingen, in afwachting van een besluit over de voortzetting daarvan in de volgende MFK-periode.
- Lidstaten die geen druk ondervinden, kunnen de lidstaten aan de buitengrenzen van de EU helpen door uitrusting, materieel, personeel en gespecialiseerd personeel ter beschikking te stellen. Ook kunnen zij aanbieden over te gaan tot vrijwillige herplaatsing van migranten en personeel in te zetten bij operaties van EU-agentschappen.
- Lidstaten die geen druk ondervinden, kunnen meebetalen aan aanvullende financiële oplossingen voor de uitvoering van de noodmaatregelen.

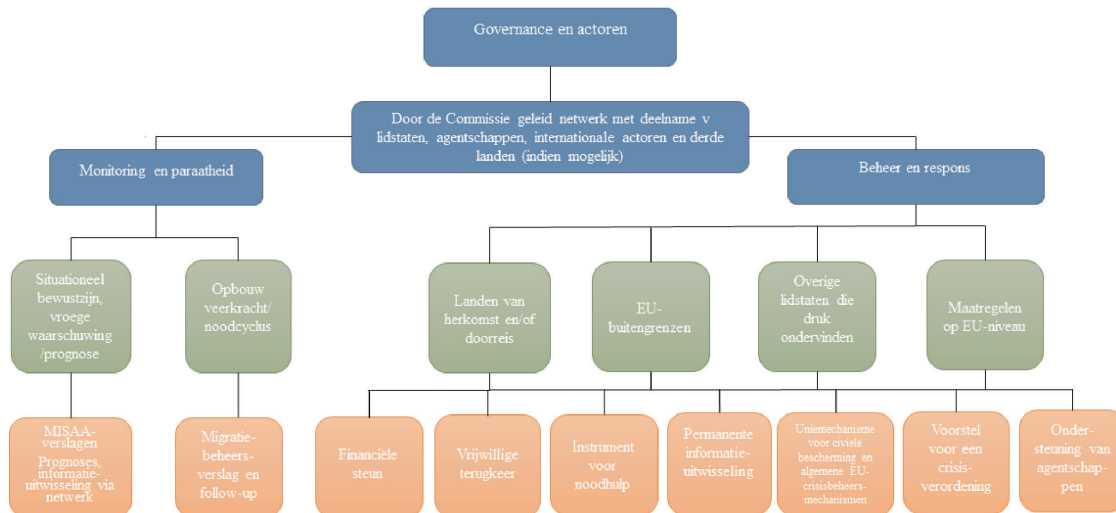
Maatregelen in andere lidstaten die druk ondervinden

- In andere lidstaten die druk ondervinden, worden nationale noodplannen/opvang- en asielmaatregelen in werking gesteld.
- Deze lidstaten verstrekken ook informatie over de operationele situatie, lacunes en behoeften.
- Op verzoek van een lidstaat die druk ondervindt, kan het Uniemechanisme voor civiele bescherming worden geactiveerd om de nodige bijstand te verlenen.
- De Commissie stelt in andere lidstaten die druk ondervinden, Europese regionale taskforces (EURTF) samen om de informatie-uitwisseling te vereenvoudigen en de coördinatie tussen alle belanghebbenden te bevorderen.
- Frontex ondersteunt in overleg met de lidstaten terugkeeractiviteiten door terugkeerspecialisten in te zetten en terugkeeroperaties via charter- of lijnvluchten te organiseren en coördineren, ook wat betreft begeleiders en toezichthouders.
- Het EASO zet in overleg met de lidstaten personeel en uitrusting in voor bijstand op het gebied van opvang en asiel.
- Europol zet zijn personeel/uitrusting/verbindingsofficieren in om migranten bij aankomst aan veiligheidscontroles te onderwerpen.
- De Commissie zet in de lidstaten die druk ondervinden, personeel in om bijstand te verlenen bij de coördinatie van de responsacties.
- In overleg met de lidstaten bepaalt de Commissie de hoofdlijnen van de publiekscommunicatie. Zij maakt gebruik van de meest doeltreffende communicatiemiddelen, waaronder het IPCR-platform, om deze berichten te verspreiden en desinformatie te bestrijden.
- In overleg met de lidstaten werkt de Commissie samen met de belangrijkste internationale organisaties (met name de UNHCR en de IOM) en belangrijke ngo's om te zorgen voor toereikende aanvullende maatregelen in de andere lidstaten die druk ondervinden.
- De Commissie stelt de projecten inzake begeleidde vrijwillige terugkeer en re-integratie ter beschikking van de lidstaten die druk ondervinden.
- Op basis van de analyse van de behoeften van de lidstaten herziet en activeert de Commissie de middelen die beschikbaar zijn uit hoofde van alle relevante (interne en externe) financieringsinstrumenten, met inbegrip van de eventuele noodcomponenten.
- In uitzonderlijke omstandigheden, als de bovengenoemde financiering niet toereikend is, gaat de Commissie na of er aanvullende middelen op basis van de MFK-bepaling kunnen worden vrijgemaakt.
- De Commissie overweegt in overleg met de lidstaten een gecombineerd gebruik van financiering uit de EU-begroting en de nationale begrotingen, in afwachting van een besluit over de voortzetting daarvan in de volgende MFK-periode.
- Lidstaten die geen druk ondervinden, kunnen de lidstaten die wel druk ondervinden, helpen door uitrusting, materieel, personeel en gespecialiseerd personeel ter beschikking te stellen. Ook kunnen zij aanbieden over te gaan tot vrijwillige herplaatsing van migranten en personeel in te zetten bij operaties van EU-agentschappen.
- Lidstaten die geen druk ondervinden, kunnen meebetalen aan aanvullende financiële oplossingen voor de uitvoering van de noodmaatregelen.

FIGUUR 1

Dit schema is een visuele weergave van de gelaagde structuur van de blauwdruk paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie.

Blauwdruk paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie

RECTIFICATIES

Rectificatie van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/2026 van de Raad van 21 november 2019 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 wat betreft door elektronische interfaces gefaciliteerde leveringen van goederen of diensten en de bijzondere regelingen voor belastingplichtigen die diensten voor niet-belastingplichtigen, afstandsverkopen van goederen en bepaalde binnenlandse goederenleveringen verrichten

(Publicatieblad van de Europese Unie L 313 van 4 december 2019)

Bladzijde 27, artikel 1, punt 6, nieuwe afdeling 3 in hoofdstuk XI:

in plaats van: “Artikel 63 quater”,

lezen: “Artikel 63 quinquies”.

**Rectificatie van Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement de Raad van 26 februari 2014
betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG**

(Publicatieblad van de Europese Unie L 94 van 28 maart 2014)

Bladzijde 103, artikel 12, lid 2:

in plaats van: “2. Lid 1 is eveneens van toepassing wanneer een gecontroleerde rechtspersoon die een aanbestedende dienst is, een opdracht gunt aan zijn aanbestedende dienst of aan een andere rechtspersoon die door dezelfde aanbestedende dienst wordt gecontroleerd, mits er geen directe participatie van privékapitaal is in de rechtspersoon aan wie de overheidsopdracht wordt gegund, met uitzondering van geen controle of blokkerende macht opleverende vormen van participatie van privékapitaal, vereist krachtens de nationale wet- en regelgeving, in overeenstemming met de Verdragen, die geen beslissende invloed uitoefenen op de gecontroleerde rechtspersoon.”,

lezen: “2. Lid 1 is eveneens van toepassing wanneer een gecontroleerde rechtspersoon die een aanbestedende dienst is, een opdracht gunt aan zijn aanbestedende dienst of aan een andere rechtspersoon die door dezelfde aanbestedende dienst wordt gecontroleerd, mits er geen directe participatie van privékapitaal is in de rechtspersoon aan wie de overheidsopdracht wordt gegund, met uitzondering van geen controlerende of blokkerende macht opleverende vormen van participatie van privékapitaal, vereist krachtens de nationale wet- en regelgeving, in overeenstemming met de Verdragen, die geen beslissende invloed uitoefenen op de gecontroleerde rechtspersoon.”.

Rectificatie van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie

(Publicatieblad van de Europese Unie L 269 van 10 oktober 2013)

Bladzijde 18, artikel 15, lid 2, tweede alinea:

in plaats van: “De eerste alinea is ook van toepassing op alle inlichtingen die in enigerlei andere vorm door de douaneautoriteiten wordt verlangd of aan hen wordt verstrekt.”,

lezen: “De eerste alinea is ook van toepassing op alle inlichtingen die in enigerlei andere vorm door de douaneautoriteiten worden verlangd of aan hen worden verstrekt”.

Bladzijde 22, artikel 33, lid 2:

in plaats van: “2. BTI- of BOI-beschikkingen zijn slechts verbindend met betrekking tot de tariefindeling of de vaststelling van de oorsprong van de goederen:

- a) jegens de houder van de beschikking ten aanzien van goederen waarvoor de douaneformaliteiten worden vervuld na de datum waarop de beschikking van kracht wordt;
- b) jegens de houder van de beschikking en jegens de douaneautoriteiten, met ingang van de datum waarop hem mededeling van de beschikking wordt gedaan of wordt geacht te zijn gedaan.”,

lezen: “2. BTI- of BOI-beschikkingen zijn slechts verbindend met betrekking tot de tariefindeling of de vaststelling van de oorsprong van de goederen:

- a) voor de douaneautoriteiten, jegens de houder van de beschikking, ten aanzien van goederen waarvoor de douaneformaliteiten worden vervuld na de datum waarop de beschikking van kracht wordt;
- b) voor de houder van de beschikking, jegens de douaneautoriteiten, met ingang van de datum waarop hem mededeling van de beschikking wordt gedaan of wordt geacht te zijn gedaan.”.

Bladzijde 22, artikel 34, lid 1, aanhef:

in plaats van: “1. Een BTI-beschikking verliest haar geldigheid voor het einde van de in artikel 33, lid 3, bedoelde periode indien zij niet langer in overeenstemming zijn met het geldende recht, ten gevolge van één van de volgende gevallen:”,

lezen: “1. Een BTI-beschikking verliest haar geldigheid voor het einde van de in artikel 33, lid 3, bedoelde periode indien zij niet langer in overeenstemming is met het geldende recht, ten gevolge van één van de volgende gevallen:”.

Rectificatie van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/2018 van de Commissie van 11 maart 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van koelapparaten met een directe-verkoopfunctie

(Publicatieblad van de Europese Unie L 315 van 5 december 2019)

Op bladzijde 174, bijlage IV, tabel 4, worden de waarden voor “Verticale en combivriesmeubelen voor supermarkten” en “Horizontale vriesmeubelen voor supermarkten” als volgt gelezen:

“Verticale en combivriesmeubelen voor supermarkten	L1	≤ -15	n.v.t.	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	n.v.t.	≤ -18	0,90
	L3	≤ -12	n.v.t.	≤ -15	0,90
Horizontale vriesmeubelen voor supermarkten	L1	≤ -15	n.v.t.	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	n.v.t.	≤ -18	0,92
	L3	≤ -12	n.v.t.	≤ -15	0,92”

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

